

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil 401
Sid

Krinsp Thorsten Amnå

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

1994-06-20 1010

06
 Telefon-
förhör07
 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Edbäck, Mikael

681018-7176

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkebokföringsort (församling och länsbokstav)

Löjtnant

14 Postadress (utdelningsadress och orsadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

Sommagåsvägen 30, 793 28 LEKSAND, tel 0270-13287

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

I 13/Fo 53, Falun, tel 0230-45000

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underärig eller utläring)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
Har
körkortAnnan kör-
kortshavareHar
traktorkort

klass (betr kt)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kt)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Höres om ett vapen som han vid ett tillfälle lånat av Mattias Flink.

24 Förvarare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Edbäck får veta av förhørsledaren att man hittat en lånesedel där det framgår att Edbäck vid ett tillfälle skulle ha lånat ett vapen av Flink och att inte lånesedeln är maku-
lerad.

Edbäck bekräftar att han för en tid sedan lånat Flinks AK 5:a. Anledningen till detta var att Edbäck inte hade något vapen utkvitterat och tillhands vid detta tillfälle och han bad således Flink om att få låna hans vapen, då han skulle medverka i en Trekamp på regementet där skjutning ingår som en gren.

Edbäck lånade vapnet över dagen och återlämnade detta till Flink vid 15-tiden på eftermiddagen samma dag. Edbäck vill minnas att det var inget särskilt med det här vapnet fränsett att det hade ett svart pistolgrepp som han tror kommer från ett annat vapen, en KSP 90. I övrigt fungerade vapnet normalt.

Förhöret godkänt och avslutades kl 1025.

Fylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil
Sid **402**

Krinsp Jerry Erlandsson-Jan Persson

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

I 13, Falun

1994-06-14

13.50

K 2207-94

06

 Telefon-
förhör

07

 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Eriksson, Henrik

690715-7173

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

Fänrik

14 Postadress (utdelningsadress och adress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

I 13 Leksands kompani, Falun, 023-450 00

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne

20 Körkort m m

 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har

traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne Ej

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Henrik uppger att första gången han träffade Flink var när han gjorde frivillig tjänst på I 13. Dom har sedan ingått i samma kull och gått officerhögskolan och kullen brukar hålla ihop sedan fram till högre kursen. Henrik har inte gjort högre kursen än. Det är en bra sammanhållning i kullen och han uppger att han har känt Flink sedan 4 år i arbetet och privat har han umgåtts med Flink ca 3 år.

Henrik var tillbaka i Falun på fredagkvällen efter ha varit bortrest.

På torsdagkvällen var sista gången han träffade Flink och då kom Flink och en annan kompis som heter Anders Berglund hem till honom och fikade. Flink var då precis som vanligt, han var alltså lugn, sansad, trevlig och skrattade och var mycket pratsam.

Henrik uppger att problemen med Flink började ca 2 veckor innan sista april 1994. Vid det tillfället skulle några ur samma kull gå ut tillsammans med sina tjejer. Dom gick då på restaurang Gazolin i Falun och med var då Flinks nya tjej som heter Eva. I övrigt var Henrik med Stefan Rönnkvist, Flink och Eva och Henriks tjej och ytterligare en tjej som han inte kommer ihåg namnet på. Till bordet kom sedan ytterligare två tjejer på restaurangen.

Disco anordnades på nedre botten och dom höll sitt bord hela kvällen. Han såg då att Eva stod och pratade med en killkompis till henne och ser att Flink tittar på Eva och killkompisen. Själv sitter han och pratar med sin tjej och sedan säger Henriks tjej plötsligt att titta där och när han tittar upp ser han att Flink gått fram och tagit tag i Eva i armen och drar henne åt sidan och Henrik får uppfattningen att Flink är svartsjuk. Han reflekterar även på detta även efteråt att Flink blev så svartsjuk.

Fylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

På torsdagen före sista april är han och Anders och Stefan och Flink hemma hos Flink, eftersom dom skulle gå ut och ta några öl. Dom drack litet öl och några whisky hemma hos Flink och han säger att han känner sig salongsberusad, dom pratade om händelsen på Gazolin och Flink sa att han kände svartsjuka. Henrik tyckte att Flink blev mer påverkad under kvällen än vanligt av vad dom hade druckit. Han propsade på att dom skulle åka förbi Eva. Anders var chaufför och skjutsade ner dom och därefter åkte Anders hem. Henrik och Stefan träffade då en annan kollega och pratade med honom ca 15 minuter och då gick Flink upp själv till Eva. När Henrik och Stefan sedan kommer upp till Evas lägenhet hör han hur Flink och Eva grälar i köket, han går inte dit utan han finns i ett angränsande rum och plötsligt ser han hur det börjar slängas ut typ saxar ifrån köket. Han springer ut i köket och ser att det är Eva som föser undan saxar och han ser att Flink bryter ner Eva i en stol och det går så våldsamt tillväga att stolen går sönder. Han ser också att Eva är mycket rädd. Henrik ropar då på Stefan och samtidigt tar han tag i Flink, Flink släpper då Eva och Eva springer ut ifrån lägenheten. Han tar tag hårt i Flink och Flink riktar då sin ilska mot honom. Flink tar tag i Henriks jacka framifrån och skriker. Han ser hur Flink har mycket svarta ögon. Henrik tar då tag i Flink för att sära och göra sig loss från Flinks armar. Han säger åt Flink lugnt att vet du vad du säger och till vem du säger det. Samtidigt tittar han Flink i ögonen och ser hur det svarta i ögonen försvinner och Flink bryter ihop och grinar hejd-löst.

Stefan tar hand om Flink och själv springer Henrik ut efter Eva för att ta hand om henne. Därefter kommer Flink och Stefan ut ifrån lägenheten och han och går upp och pratar i lägenheten. Efter ett tag kommer Stefan in och Flink är själv utanför lägenheten och deppar. Stefan och Henrik medlar mellan Eva och Flink. Dom får i stort sett lura Flink att han skall få träffa Eva men inte nu, Eva berättar då också om att Flink har tagit ett strupgrepp på henne men Henrik har inte sett detta strupgrepp eftersom Flink har skymt Eva från honom och står med ryggen emot honom vid det tillfället.

Flink går sedan hem och själv är han kvar hos Eva tills en kompis till Eva kommer dit.

Flink har sedan berättat för honom om en händelse som skedde sista april. Flink hade gått på fest hos Anders Berglund eftersom Eva var där och det var därför han gick dit. Han berättade också att Flink och Eva har försonats där, Flink går hem tidigt eftersom han inte vill dricka och han är ångerfull mot vad som har hänt tidigare mot Eva. Dom andra på festen ska sedan gå ner på stan och det blir litet gnabb emellan Eva och Flink när Flink skall gå hem. Flink går också hem efter det. Flink berättar också att Stefan börjar att stöta på Eva och Stefan har tydligen följt Eva hem på kvällen. Detta tycker Flink är att Stefan har svikit en kamrat och tycker att det hela är vidrigt. Flink har därför ringt upp Stefan och sagt upp bekantskapen med honom.

Någon eller några veckor efter sista april är nästa händelse.

Flink och Henrik pratar på telefon med varandra och Flink berättar att han har kommit i bråk med Anders Berglund och Andreas men han kommer inte ihåg vad som har hänt. När han vaknade på morron känner han att han har ont i musklerna. Han ser att kläderna hänger snyggt och prydligt och han ringer då Andreas och Anders för att reda upp vad som har hänt. Tydligen hade dom druckit några öl och varit på stan och därefter hade det blivit något bråk. Henrik reagerar nu när Flink berättar detta och säger att det här är inte normalt utan säger åt Flink att gå och söka hjälp. Han tycker att han skall gå till en psykiatriker och få proffsig hjälp. Flink är motvillig. Henrik tror att både Anders och Andreas sagt samma sak till Flink och han vet att Eva har sagt samma sak att han ska söka hjälp.

Henrik vet att Flink har varit till en läkare som heter Lena och fått en remiss till Falu lasarett.

När Henrik senare är hemma hos Flink ringer psyket på Falu lasarett och Flink får en tid kl 14.30 någon dag i vecka 23. Flink säger att han tycker att det var skönt att dom hörde av sig och dom pratar om att Henrik skall följa med Flink till lasarettet men av olika anledningar kunde inte Henrik göra detta varför Flink gick dit själv. Nu på torsdag kväll kommer alltså Flink hem till honom och berättar om vad läkare och psykiatriker har sagt och psykiatrikern tyckte tydligen att det var normal reaktion i samband med sprit och han skulle på återbesök vecka 24 för ett kort samtal. Flink berättade också att han var fascinerad av att två psykiatriker utvärderade varandra samtidigt som dom utvärderade honom. Han kände igen vissa saker som dom berättade om som det han har lärt sig på officershögskolan bl a om metodik mm. Han säger också att han var reserverad i början men sedan berättade han precis allt och han tyckte att allt bara flöt.

På fråga om Henrik vet någonting om att Flink har använt anabola steroider säger han att det vet han inget om. Han har tränat och duschat efter träning tillsammans med Flink och han har inte sett något som tyder på detta. Han vet hur en person ser ut som använder anabola steroider och han har inte sett några sådana hemma hos Flink.

Vad han har reflekterat över är att på sista tiden har Flink blivit så självupptagen och pratar om sitt jag. Han pratar med alla möjliga om sig själv. Vad också tycker är litet konstigt är att det stämmer inte för Flink när han är tillsammans med tjejer, han tycker att det blir för mycket snack om militärlivet med tjejerna. Han vet att han även haft ett annat förhållande med en tjej som också har blivit slut tidigare. På fråga om Flink har haft något onormalt vapenintresse uppger han att det tycker han inte och han vet egentligen inte direkt vad som är skillnaden mellan onormalt och normalt vapenintresse, han är själv vapenintresserad.

Förhöret återgivet och godkänt.

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil
Sid **405**

Krinsp Jerry Erlandsson

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kt

05 Dnr

I 13, befälsrum 217, Falun.

1994-06-13

11.00

K 2207-94 /JL

06
 Telefon-
förhör07
 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Lundmark, Anders

650913-7573

11 Yrke/Titel
Kaptän.

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

I 13, chef idrottspluton, Falun, tfn 023/45356.

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utföring)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde år

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

Ej tillgängligt.

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord och mordförsök.

24 Förvarare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Anders är chef över idrottsplutonen och delar befälsrum med Flink som är ställföreträdande instruktör för Anders. De enda nycklarna till befälsrummet förvarar man på sig och Anders och Flink hade var sin.

I fredags den 10 juni arbetade Anders till ca klockan 11.00-12.00 på dagen och Flink var ledig.

När Anders nu kommer in i befälsrum 217 i C-kasern så ser han sig omkring och vad han kan se som är rört sedan i fredags är att nyckelskåpet står öppet och Flinks dokumentsskåp står öppet och att Flinks fältjacka och snödräkt och stickad mössa ligger på ett skrivbord och även att en filmburk med tändstickor står på detta skrivbord. Han ser också att i nyckelskåpet fattas det en nyckel. I övrigt verkar rummet orört.

Nyckeln till nyckelskåpet förvaras under lite papper i ett fack ovanpå ett skåp. Den nyckeln sitter nu i nyckelskåpet. Från nyckelskåpet fattas det en nyckel till materialrum 218 som ligger vägg i vägg med detta befälsrum. Anders uppger att resten av nycklarna i nyckelskåpet går inte till något där man kan komma åt vapen eller ammunition.

Ifylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

I befälsrummet finns det två dokument-skåp och till Anders skåp har bara Anders nyckel till och detta är inte rört. Flinks dokument-skåp har bara Flink nyckel till och detta skåp är öppnat och en nyckel sitter i skåpet. Vad Flink förvarade i skåpet vet inte Anders.

I Flinks dokument-skåp ser man 22 stycken lös ammunition som har modell 9/39 B ram och går till K-pist och till pistolen Glock 17.

På ett extra skrivbord i rummet ligger det en fältjacka modell 90 märkt med en stjärna som betyder att innehavaren är fänrik och namnet Flink står på jackan.

En snödräkt bestående av jacka och byxor plus en grön stickad mössa finns på en stol bakom detta skrivbord och på skrivbordet står även en filmburk med tändstickor.

Anders uppger att oftast förvarar man uniformspersedlar i hemmet, men det finns även möjlighet att förvara dem på I 13. själv har Anders dubbel uppsättning, men han vet inte hur flink har det. Under detta skrivbord står det en låda som är Flinks personliga och när lådan öppnas så konstateras att lådan är tom.

Därefter går vi över på vapen som Flink har tillgång till och Anders uppger att Flinks tjänstebrevsvapen på I 13 är en AK 5. Flink var även eldhandvapenföreträdare och det innebär att Flink har hand om utlämning och örvaring av pistoler som finns i en vapenkasun som bara Flink har nyckel till. Anders vet dock att Flink har en privat vapenlicens på en pistol som heter Glock 17. Detta är ett exakt lika vapen som finns inom det militära.

I en låda bakom Flinks skrivbord finns det en förvaringsbox till en pistol Glock 17. När förvaringsboxen öppnas konstateras att det finns två magasin i boxen, men pistolen fattas. Boxen är märkt med M 4800-931311 och under finns numret 20997. Boxen kvarlämnas i lådan.

Anders uppger att han aldrig har umgåtts med Flink privat utan flink började att arbeta tillsammans med honom i början av april 1994.

På fråga om han vet vem Flink brukar umgås med så säger han att Flink brukar prata om någon fänrik Eriksson som arbetar på Leksands kompani. Flink har även berättat för Anders att han haft problem med en flicka och det har varit mycket trassel. Flink har berättat om detta och ansåg att flickan hade ett orättvist beteende och själv blev han svartsjuk eller avundsjuk. Han blev mycket irriterad på henne på grund av hennes beteende. Anders har försökt att ge goda råd och lyssna på Flink och när Flink har berättat att han har tagit med flickan ut och skjutit på skjutbana så har Anders sagt att det kanske inte var på det sättet flickan ville bli uppvaktad utan hon kanske ville ha presenter och blommor i stället.

Anders uppger att när de började arbeta tillsammans han och Flink så börja de också att träna tillsammans. Anders själv har tränat mycket, men Flink har inte hållit på så mycket utan det är Anders som har fått lära honom grunderna i styrketräning. De ~~har~~ båda tränat tillsammans och nu sista tiden har de tränat nästan varje dag tillsammans med både löpträning och styrketräning. Han anser att Flink är i början av sin styrketräning och några anabola steroider har han aldrig satt i samband med Flink. Det har varit Anders som har varit den pådrivande att de skall träna eftersom Flink aldrig tränar själv utan det är Anders som har fått honom att börja. Anders uppger att han vet hur anabola kapslar ser ut och han har sett människor som gått på gym som har använt anabola och han har inte sett några sådana tendenser på Flink. Han vet att det uppstår stora finnar på ryggen och man växer snabbt och blir mycket lynnig, men detta har Flink inte varit.

Därefter går vi igenom beslag 2003-94-266 och börjar med punkt nummer 1. Detta är en blankett på beställning av en AK 5 och magasin och Anders uppger att han tror att det kan ha varit Flinks egen AK 5 som han har lånat ut till materialmottagare löjtnant Edbäck. På blanketten finns det noterat att den är återlämnad.

3. Det är fem stycken nycklar på ring och Anders provar en nyckel och det visar sig att den går till befälsrummet nummer 217 och resten tror han att det är privata och går troligen till Flinks bostad och till plåtskåpet i materialrummet. Nyckeln till befälsrummet är märkt 3DF594 6-217 4.

4. 1 st tjänstemössa. Den uppger Anders att det är Flinks tjänstemössa eftersom den är så smutsig eftersom Flink har uppgivit att han ville ha en väl använd mössa. Därefter ser han att det är ett magasin till en AK 5 och en grön vikkåsa. tomma askar till AK-ammunition och Anders uppger att nummer kan kontrolleras på serviceförrådet och se där vem som har kvitterat ut dem och när och om de är redovisade som t ex förbrukade. Patronen som är i samma punkt gårtill en AK 5.

5. 1 st ask med ammunition till AK 5.

6. 6 st nycklar på ring. Nyckelknippan känner inte Anders igen, men tror att det kan gå till ammunitionsbox i serviceförrådet där det förvaras överbliven ammunition.

7. 1 st nyckel som hittats i papperskorg bredvid Anders skrivbord och Anders uppger att det är en nyckel som har gått till en plutonsbod där man förvarar förläggningmaterial. Låset är klippt och kastat och nyckeln skall också kastas, vilket han har gjort.

Då går vi över till beslag 2003-94-273.

I punkt 8 finns det nycklar och på en nyckelring finns det märkt med beredskapsvapen låda nummer 8 och en Abloynyckel. Anders uppger att inne i serviceförrådet finns det stora gjutna rum som han tror kan kallas kasun och i de rummen finns det lådor. Denna nyckel går till låda nummer 8 i den kasunen. där förvaras beredskapsvapen. Flink har hand om en låda i det rummet där det skall förvaras pistoler Glock 17 och även finnas kvittenser på utlånade vapen. Resten av nycklarna som finns på nyckelring och är 5 stycken och är märkt K 5425 hör ihop med serviceförrådet och dörrar där.

Därefter går vi in i det intilliggande rummet som benämns materialrum 218. Inne i detta rum finns det flera skåp där Anders och flink förvarar sina uniformer. Han ser att Flinks skåp är öppet, vilket det inte brukar vara och hänglåset är upplåst. Nyckel från beslag 266 punkt 3 provas i hänglåset och nyckeln märkt med 377989 går till detta lås. I övrigt ser inte Anders något anmärkningsvärt i detta rum.

/Forts Anders Lundmark/

5

Nyckeln till detta materialrum 218 är alltså försvunnen och han har fått hämta en extra nyckel som fanns hos vakten.

Förhöret avslutat klockan 12.25.

Krinsp Jerry Erlandsson

FÖRHÖR

Bil 410
Sid

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum 04 Förhör börj kl 05 Dnr

1994-06-15 13.00 K 2207-94 /JL

06 Telefonförhör 07 Förhöret intalat på blad/band

08 Utskriften utförd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Lundström, Kennet

10 Personnummer

440827-1452

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i (betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

I 14, Gävle, tfn 026/532618.

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

20 Körkort m m

 Har körkort Annan körkorshavare Har traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

Ej tillgängligt.

23 Underrettad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord.

24 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Kennet uppger att han var en av kurscheferna på en av kurserna på I 13 vecka 23 och till sin hjälp hade han tre instruktörer. På fredagskvällen blev en av instruktörerna kvar på I 13 och de andra två och Kennet gick ned på staden. där var de på Grand och på natten stannade en av instruktörerna kvar på Grand där hon bodde och den andra instruktören tog en taxi till I 13.

Själv gick han till I 13 och han uppskattar att tiden var ca 00.30-00.45 när han träffade på Holmdahl på staden. Han gick ifrån Holmdahl och gick Vallmansgatan upp till Vasagatan som han följde bort till Statoil. där korsade han Herdivägen och gick sedan lokalgatan upp till I 13 innanför planket. När han kom in på I 13 gick han till sin husvagn som han hade stående där och lade sig att sova. Han väcktes vid 06.00-06.30-tiden av Holmdahl som berättade vad som har inträffat.

Förhöret är återgivet efter hand och godkänt.

Förhöret avslutat klockan 13.07.

Ihys ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil 411
Sid

Krinsp Jan Gustavsson

03 Förhørsdatum 04 Förhör börj kl 05 Dnr

02 Förhørsplats

1994-06-21 14.30

/JL
08 Utskriften ut-
förd av (sign)06 Telefon-
förhör 07 Förhöret intalat
på blad/band 09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras) 10 Personnummer
Rönqvist, Stefan 660211-713411 Yrke/Titel 12 Födelsehemort (församling och länsbokstav) 13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)
Fänrik.14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden 15 Medborgare i
(betr utl)
Herrhagsvägen 231, 791 76 FALUN, tfn 023/14811.

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering
I 13/FO 53, Falun, tfn 023/45000.

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande - vittne 20 Körkort m m klass (betr kk) länsbeteckning Nat bokst (betr kk)
 Har körkort Annan körkortshavare Har traktorkort21 Den hörde är misstänkt målsägande vittne 22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)
Ej tillgängligt.23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret
Han skall höras om sina iakttagelser i samband med ett besök i
Eva Regners lägenhet den 28 april 1994.24 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)
 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Stefan Rönqvist uppger att han har varit kurskamrat tillsammans med Mattias Flink.

De båda har umgåtts i tjänsten, men har även umgåtts litet grand privat.

Vid ett tillfälle hade Mattias besök av Henrik Eriksson och Stefan Rönqvist kom även hem till Mattias lägenhet. När han kom till lägenheten hade Henrik och Mattias druckit en del sprit. De fortsatte även att dricka några groggar och en del öl.

De tre kamraterna beslöt sig sedan för att gå ned till centrala Falun. På vägen dit gick de förbi Eva Regners lägenhet. Mattias gick då ensam först upp till Eva medan Henrik och Stefan stannade kvar ute på gatan och pratade med några kompisar som de mötte.

Stefan och Henrik gick sedan efter en stund också upp i Evas lägenhet. Stefan gick runt och tittade i lägenheten och var i vardagsrummet

Fylls ei då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

medan Henrik stod i köksdörren. Ett mindre bråk uppstod då mellan Mattias och Eva. Henrik sade till Mattias att han skulle sluta bråket. Mattias stod vid detta tillfälle framför Eva med ryggen mot Henrik och Stefan som då hade kommit fram till köksdörren. Hur Mattias höll sina händer på Eva kunde inte Stefan se eftersom han som sagt var stod med ryggen mot honom. Henrik sade till Mattias att han skulle lägga av med det han höll på med, men Mattias hade då svarat att "dom skulle inte lägga sig i". Mattias sade även "ingen har sårat mig så mycket som Eva".

Henrik hade sedan yttrat någonting till Mattias som inte Stefan kommer ihåg. Mattias hade då släppt taget om Eva. Han hade sedan börjat gråta.

Stefan hade vid detta tillfället tagit med sig Mattias och gått ut på gatan och pratat med honom. Henrik hade stannat kvar i lägenheten och pratat med Eva. Vid tillfället då Stefan var tillsammans med Mattias ute på gatan hade han återigen yttrat att "ingen hade sårat honom så mycket som Eva". Han tyckte att hon hade utnyttjat honom.

Det hela lugnade dock ned sig, Stefan och Henrik hade sedan skiftat så att Henrik hade pratat med Mattias och Stefan hade pratat med Eva. Efter att man var överens igen hade Stefan följt med Mattias hem. Han säger att han inte har varit med vid några fler tillfällen när Mattias har varit i bråk.

Stefan tillfrågas av förhørsledaren om Mattias under våren har ändrat sig. Han säger då att vad han upplevt så har Mattias inte varit så här tidigare att han bråkat för småsaker.

Förhöret är nedtecknat i koncept och avslutat klockan 15.20.

FÖRHÖR

Bil 413
Sid

01 Förhörledare

Krinsp Jan Persson

03 Förhørsdatum 04 Förhör börj kl 05 Dnr

1994-06-28 08.45

/JL
08 Utskriften ut-
förd av (sign)06 Telefon-
förhör 07 Förhöret intalat
på blad/band

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Ytell, Eva

670123-5720

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortsadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

västermalmsgatan 15, 502 63 BORÅS, tfn 033/105545.

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Saknas.

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller uttänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vitne

20 Körkort m m

 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vitne

22 Förhörsvitne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Eva Ytell är chefbilförare och var lärare på den kurs som hölls på I 13 i Falun som slutade 1994-06-11.

Eva känner inte Mattias Flink personligen, men har sett honom på I 13 under utbildningsveckan och känner honom till utseendet och namnet Mattias Flink.

Fredagen 1994-06-10 satt Eva tillsammans med Jan-Åke Holmdahl på expeditionen Gagnefs kompani på I 13. Vid 13.30-14.00-tiden kom en kille som hon igenkände som Flink och ville tala med Holmdahl. Killen var iklädd militära byxor modell 90 och någon grön tröja. Han var aldrig in på expeditionen utan stod i dörren och Holmdahl gick ut en stund och talade med killen. Hon kan inte säga hur lång tid det handlar om som de talade med varandra, men det var en ganska kort stund. Eva är ganska säker på att det var den kille som hon känner till namnet Mattias Flink.

Förhöret är uppläst och vidkänt.

Itylis ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

FÖRHÖR

Förhørsledare

Krinsp Alvar Jansson

Förhørsplats

Den hördes bostad

Datum

1994-06-16

Kl

13.20

Utskr av

MS

Hörd person

Hagström, Karin Anna LENA

Personnummer

580328-8942

Yrke/Titel

Läkare. Anst Falu Lasarett, Falun
Tfn 023-82000. Sökare

Postadress

Prästkragsv. 68B
791 38 FALUN tfn 023-64308

Den hörde är

Vittne

Förhörsvittne

Maken Lars Hagström

Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Förhör angående Hagströms kontakter med Mattias Flink före 1994-06-11 och 1994-06-11.

Berättelse

Första gången Lena Hagström (LH) träffade Mille, Mattias Flink, var någon gång under våren 1993. Milles pappa Mats och LH:s make Lars är vänner, och vid ett tillfälle när LH och hennes make hälsade på hos Mats var Mille där och de blev bekanta med varandra. LH uppskattar att hon träffat Mille sammanlagt ca tio gånger.

Vid de tillfällena Mille och LH träffades sökte Mille kontakt med henne. Mille ville sitta och prata om personliga saker. Han kände förtroende för LH som inte talade med honom som läkare, utan som vän.

Under våren 1994 berättade Mille att han träffat en ny tjej, Eva. Mille uttryckte att han tidigare inte träffat någon tjej som var så fantastisk som just Eva var. Vad LH bedömer så var det någon gång i april månad som Mille träffade Eva första gången. LH har också den uppfattningen att Mille har berättat mer personliga saker för henne än vad han gjort för många andra.

Efter en tid ringde Mats upp LH och berättade att det hänt några saker, och Mille ville tala med LH. Hon cyklade då hem till Mats efter jobbet. I telefon berättade Mats

att Mille hade tagit stryptag på Eva enligt vad Eva berättat för Mats. Mille hade också spöat upp några av sina kamrater. När LH kom cyklande hem till Mats var Mats och Eva ute på gården. LH talade först med Eva och Mats och gick sedan in till Mille och pratade med honom. Mille var ledsen, och han berättade att en vecka tidigare hade han druckit alkohol. Han kände sig avvisad av Eva, vilket provocerade honom. Mille lade händerna på hennes axlar och Mille berättade vidare att Eva ansåg att han tagit stryptag på henne. Mille ansåg dock inte att det var något stryppgrepp. Han hade endast hållit sina händer på Evas axlar.

Vidare berättade Mille att han under helgen före, LH och Mille träffades på måndagen, hade spöat upp sina bästa kompisar. Han kom ihåg själv att han hade druckit alkohol, och kompisarna hade berättat vad Mille utsatt dem för. Mille tyckte nu att allt verkade hemskt. Hemskt det som hänt med kompisarna, och hemskt det som hänt med Eva. Mille tyckte själv att han inte skulle dricka alkohol längre. LH tyckte också det, och höll med Mille om att det var bäst att han slutade med alkoholförtäring. Mille berättade också om att Eva var skiftande i sina känslor. Ibland ville hon ha honom, hon ville ge och ta kärlek. Däremellan var hon helt avvisande.

Mille berättade också för LH om ett tillfälle när han och Eva gick mot hennes bostad och då passerade ett hyreshus. Då sa Eva helt plötsligt "det var så längesedan vi sågs" och därför skulle hon gå in och hälsa på någon kamrat i hyreshuset. Mille fortsatte hem till Evas bostad och satt och väntade en timme utan att hon kom. Mille gick då tillbaka till hyreshuset och träffade på Eva som var i en lägenhet och spelade fiol med sin kompis. Eva blev arg och irriterad eftersom Mille kom dit. Han blev avvisad. Mille gick hem till Evas bostad igen och väntade, och Eva kom så småningom hem.

Eva och Mille har också tyckt att de skulle upphöra med att träffas, men ändå har Eva kommit hem till Mille och sagt att "livet känns inte värt att leva när det är så här mellan oss".

Sammanfattningen av samtalet den här kvällen blev att LH föreslog Mille att han inte skulle dricka alkohol i fortsättningen. Inte heller skulle han träffa Eva. Det var inte bra att utsättas för dessa slitningar. LH sade till Mille att du kan känna något samband mellan dessa slitningar med Eva och de känslor som uppstod när din mamma flyttade hemifrån för länge sedan. LH förklarade att hon skulle hjälpa till att ordna en professionell psykologisk kontakt, och Mille tyckte att det var ett bra förslag.

Vid något tillfälle i vecka 20 1994, skrev LH när hon hade dagvecka, en remiss för Mille till psyket i Falun.

Mille skulle få komma till psyket veckan efter, men det blev fördröjt ytterligare en vecka och Mille var då till psykkliniken på måndagenden 6 juni 1994.

Mille har senare berättat för LH att han tyckte att det kändes bra. Psykologen hade sagt att "det kanske inte är något gammalt att rota i, men vi får se längre fram var problemet sitter". Svaret på remissen har LH inte sett. Hon vet inget om vad kontakten egentligen gett. LH tyckte också att det kändes bra när hon visste att Mille tyckte det var bra.

På fredagskvällen 1994-06-03 ringde Mats hem till LH:s bostad. Mats berättade att Mille var där och ville prata med LH. LH pratade med Mille som var ledsen. Han grät i telefon och uppgav att ingenting kändes roligt. LH åkte hem till Mille och satt i köket och pratade med honom. Han var även då ledsen, men grät inte. Han uppgav även då att ingenting kändes roligt och det var Eva som var den största anledningen till problemet. Eva hade ringt upp Mille tidigare under veckan och även nu sagt att livet inte var värt att leva, och att Mille skulle komma och möta henne. Mille gjorde det, och Eva låg över hos honom. När de skildes åt sa Mille till Eva att hon skulle höra av sig, men det gjorde hon inte. När Mille tog kontakt med henne och frågade varför hon inte hört av sig, sade hon att hon hade förberett sin examen och det hade inte funnits någon tid över för honom. Mille menade att om hon verkligen tyckte om honom så borde det ha funnits någon stund över för honom. Mille uppgav att han tyckte att det inte fanns eller visades något intresse för honom från Evas sida. Hon sade att hon inte hade tid med några träffar, men Mille uppgav att han tyckte mycket om Eva och hade svårt att lämna henne. Mille sade vidare att han inte kunde vara arg på Eva för att hon var som hon var. Han trodde inte att hon gjorde det medvetet.

Den här kvällen var LH hemma hos Mille och pratade med honom mellan kl 19.45 till 20.30. Hon hade inte tid längre, för hon skulle åka och möta sin man på Arlanda. Det här var sista gången hon träffade Mille före händelsen som utspelades i Falun 1994-06-11. Vid det här tillfället berättade Mille för LH att han nästa dag skulle gå ut ensam i skogen. Han skulle packa sin ryggsäck och ta en skogspromenad.

Nästa gång LH träffade Mille var natten till lördagen 1994-06-11. Kl 02.50 väcktes LH av telefonen, och det var Mats som ringde. Mats berättade gråtande för henne att någon av Milles kompisar hade ringt från polishuset och sagt att någon var ute på stan och sköt ner folk, och de trodde att det var Mille. LH och hennes make Lars klädde på sig och begav sig hem till Mats. De körde vägen förbi infarten till lasarettet. LH kände rädsla inför vad som skett och vad som höll på att ske med Mille. När de kom till Statoil vid Vasagatan såg de en polis med k-pist intill en polisbil. De körde förbi korsningen ut på Korsnäsvägen där de svängde vänster och åkte hem till Mats. När de kom fram dit var Ove Snell som är anställd på Häktet hemma hos Mats. Mats hade ringt till Ove Snell som kommit hem till Mats. Alla fyra

åkte nu iväg i Oves bil. De åkte till psyket och satt där och talade medan Ove åkte iväg för att undersöka vad som hänt. Ove återkom och berättade att Mille fanns på akuten och var skadad. Ove berättade också att de behövde hjälp på akuten. LH och hennes make som också är läkare ringde till akuten för att eventuellt kunna hoppa in och arbeta. De blev då upplysta att akutmottagningen inte var i behov av ytterligare hjälp, eftersom de kallat in kirurger. Därefter sprang LH ner till akuten för att träffa Mille.

När LH kom in på akuten såg hon direkt var Mille kunde vara. Där var en anhopning av människor. En sköterska frågade LH om hon bytt klinik eftersom hon hade sina privata kläder på sig. Vidare upplystes LH att "gå inte dit, för där är gärningsmannen". Eftersom det var Mille som LH hade för avsikt att träffa, gick hon dit och följde honom sedan hela tiden tills han kom till IVA där han somnade vid 09.30-tiden. Då lämnade LH Mille och IVA.

Under den tid som LH följde Mille på lasarettet pratade hon med honom. Under hela den tid LH samtalade med Mille hoppade mellan olika händelser i sin berättelse och han frågade också LH "Lena, hur skall det bli", och Mille grät, ibland helt förtvivlat. Mille frågade sig också och även LH "hur kunde det bli så här". Mille berättade ibland om nattens händelser helt lugnt och känslökallt om vad som hänt. Ibland berättade han helt organiserat och exakt, som LH föreställer sig att en militär talar.

Mille berättade för LH att han på fredagen kom till kyrkan där Eva tog sin examen. Han hade sökt kontakt med henne och uppvaktat henne, och han berättade att Evas mamma också var där.

På fredagskvällen hade Mille besökt restaurang Garbo. Eva och hennes väninnor hade också varit där. Mille hade sökt kontakt med Eva och grattat henne genom att ge henne en kram. Mille berättade också att innan han gick till restaurang Garbo den här kvällen hade han hemma i sin bostad tagit en grogg, och på Garbo tog han två stycken öl. Därefter blev det något trubbel och Mille blev utslängd från Garbo.

Vad som sedan hände är oklart, men i varje fall har Mille berättat att "de andra gick till Bakfickan". Mille gick också till Bakfickan efter en stund. Anledningen till att Mille gick till Bakfickan var att han skulle be Eva om förlåtelse där. En kapten som Mille talat med hade uppmanat Mille att "gå till Bakfickan och be Eva om förlåtelse".

När Mille kom in på Bakfickan upptäckte han Eva där. Hon var väldigt nära en man. Mille blev rasande då han förstod att det var någonting mellan Eva och mannen. Mille blev även utslängd från Bakfickan efter det bråk som uppstod.

Efter det Mille blivit utslängd från Bakfickan gick han hem och bytte kläder. Därefter gick han upp till regementet, tog vapnet och ammunitionen. Därefter klättrade han över staketet och lämnade regementet. Mille frågade sig "varför stoppade de mig inte? Jag var ju inne där så länge. Men de kanske inte såg mig, jag klättrade över stängslet". Därefter berättade Mille att han gick iväg och sköt ner folk. Mille berättade att han sköt ner flickorna och att han sköt mot personbilen. Cyklisten nämnde han inte. LH frågade Mille "vad tänkte du på när du gjorde så här"? På den frågan har Mille lämnat 3 svar.

1. Jag ville göra slut på allt.
2. Jag ville göra slut på Eva och mig.
3. Jag vet inte.

LH frågade också Mille vad han kände när han sköt ner människorna och Mille svarade att han kände ingenting, bara att vapnet blev varmt som det brukar bli, och vidare sa han att han inte visste om det var män eller kvinnor som sköts ner. Han berättade också att han var helt kall och beräknande. "Jag hade ju mina magasin i sidofickorna på byxorna". Efter första beskjutningen mindes Mille att han tyckte han gjort av med för mycket ammunition. Vidare berättade han att han klättrat upp i en kran och satt där och väntade på polisen. Milles önskan var att polisen skulle komma och ta honom så att det skulle bli slut på det här. Mille sade också att det var tur att inte polisen kom när han satt uppe i kranen. Då hade han gjort slut på allihop. När polisen inte kom, klättrade Mille ner från kranen för att bege sig hem. Han sade också till LH att han inte skulle kunna ta sitt eget liv.

När Mille var på väg hem kom poliserna "och de träffade mig". Mille berättade att han alltid undrat hur det skulle kännas att bli träffad av en kula. Mille berättade att det kändes som om benen slogs undan på honom när han blev träffad.

Den redogörelse som LH har lämnat om mötet med Mille efter händelsen har hon ordnat i tidsmässig följd. Själv hoppade Mille i sin berättelse mellan olika händelser. Ibland berättade Mille om att på måndag rycker de värnpliktiga in och då ser det ut så här, och det här sker.

För LH kom det helt oväntat och ofattbart att Mille skulle göra så här. LH ser det som om gamla bakomliggande problem utan mamman under uppväxttiden kan vara en orsak. Dock tycker LH att Mille fick en väldigt snabb kontakt med psykkliniken, snabbare än vad som egentligen är normalt. Mille fick på psykkliniken träffa en kurator och en psykolog. De ingår i ett team dit även en psykiatriker hör som kan tillkallas för bedömning om teamet anser det nödvändigt.

Genomläst och godkänt. Förhöret slut kl 14.25.

01 Förhårsledare

FÖRHÖR

Bil. 419
Sid

Krinsp Alvar Jansson

02 Förhårsplats

03 Förhårsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

Polishuset, Falun

1994-06-17

12.55

/UA

06 Telefon-
förhör07 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Hoyles, FRANK William

470121-3151

11 Yrke/Titel
Läkare

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (uifdelningsadress och orsadress), telefon bostaden

Hagagatan 28, 791 33 FALUN, 023-24277

15 Medborgare i
(betr utl)
England

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Landstinget Dalarna, Medicinkliniken, Avd 25, Falu Lasarett

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
Har
körkortAnnan kör-
kortshavareHar
traktörkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Hoyles hade själv tagit kontakt med polisen och förklarat att han hade uppgifter att lämna angående händelserna i Falun natten till 1994-06-11.

24 Försvare (best i t2 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

H = Hoyles

J = Jansson

J: Då övergår vi till berättelsen. Vill du berätta med egna ord så skrivs det ut sedan därefter och du får läsa igenom sen som vi kom överens om?

H: Ja. Jag tänkte bara berätta om ett samtal jag hade med Lena Hagström som är en kollega på samma klinik, dock inte på samma avdelning. Jag har känt Lena sedan ganska länge. Hon har även arbetat på psykiatriska kliniken när jag var där. Hon kom upp till mig en dag runt omkring vecka 20-21. Jag kommer inte ihåg tyvärr, men hon sade att eftersom som du har nyss jobbat på Psykkliniken kan du, får jag rådfråga dig om en sak? Javisst, sade jag, det får du göra. Då berättade hon om en ung man hon kände. Hon sade inget namn. Vi kallade honom sen för 24-åringen, för att liksom. Hon beskrev honom som en bra kille som har haft en traumatisk upplevelse under sin uppväxt, när föräldrarna skilde sig. Och på grund av detta kunde inte relatera speciellt väl till kvinnor. Han hade i alla fall öppnat sig något för henne. Han hade ett förhållande med en tjej. Och det var såvitt jag förstår första gången i hans liv. Det hade börjat spåra ur på något sätt. Han hade klippt till den här tjejen vid ett tillfälle. Han hade även kommit i handgemäng med kompisar, när han var berusad. Hon sade från början: Den här killen är yrkesmilitär. Han vill inte till psykmottagningen, den vanliga psykia-

trin, men tycker att han behöver hjälp. Och det är viktigt att han kommer till en person som han får förtroende för från början och inte. Ja, inte blir missnöjd med från början. För det finns bara en chans. Han söker bara en gång, sen är det kört tydligen. Och han verkligen behöver hjälp. Det har gått bra för honom under hans karriär och han är liksom en bra kille. Det är liksom okaraktäristiskt att han har klippt till den här tjejen och kommit i handgemäng med kompisar. Det berodde på svartsjukan och att han var full vid tillfället, eller hade druckit vid tillfället. Och det plågade honom mycket. Han tycker att han känner att han har förlorat kontrollen på sig själv. Och han vill ha någon form av psykologisk hjälp eller psykhjälp då. Så jag tänkte en stund. Och då tänkte jag på en enhet som jag har haft kontakt med och även på arbetet på Psykkliniken i Falun. Det består av en kurator som heter Gunilla Källström och en psykolog som heter Ulf Wamming och olika skötare och sjuksköterskor som växla ibland. Och den överläkare som är ansvarig för det är Göran André då. Det är en enhet som har tidigare haft hand om psykotiska unga personer. Det är deras specialitet egentligen, men de har även haft andra grupper, olika former av relationsproblem och olika former av psykiatriska diagnoser och olika ålder. Men den gång jag haft kontakt med dom sist, det var en ung kille i 22-årsåldern, och han. Jag valde att rekommendera den här gruppen till Lena Hagström, mest på grund av att jag har stort förtroende för psykologen Wamming och han är reservofficer. Jag har såvitt jag förstått, han är militär, han har militär anknytning på något sätt. Då nämnde jag det för henne och hon tyckte: Men det låter bra. Kan du ringa upp? Så jag ringde upp dit nära inpå vårt samtal. Då ringde jag till Ulf Wamming, men han var inte där. Så jag ringde Gunnel Källström och hon sade: Är det här akut? Men först sade hon nej. Det låter som nånting för öppenvård. Och då sade jag: Han vill inte gå i öppenvård. Jag var inte förvånad över det liksom. Militärer vill inte gå till psykiatrin. Det är bara så. Det kanske inte alltid är så, men jag kan tänka mig att en ung kille i den situationen inte vill gå till en vanlig psykmottagning alltså. Hon sade: okey. Jag kan fråga Ulf då, men dom har väldigt mycket liksom. Dom har ansvar bl a, dom jobbar på Högbo. Dom har en massa andra patienter. Och det var inte riktigt deras bit tyckte dom, men ändå. Hon kunde fråga och då sade hon: Är det akut? Och då sade jag: Nej. Det är inte akut idag. Men det är bra om det händer så fort som möjligt. Han mår inte bra den här killen såvitt jag förstår. Då sade hon: Ja, jag återkommer. Då var det några dagar. Jag vet inte. Det kan ta en vecka eller så. Men det står i deras papper skulle jag tro va. Och då antingen ringde jag upp henne eller hon ringde upp mig. Då sade hon att ja, vi kan erbjuda honom en tid. Och du får säga till Lena att hon skriver en remiss. Den gång när jag sade till Lena att du skall skriva remiss dit, då tror jag att det var en måndag, men jag är inte säker på det. Lena går på röntgen på måndag och då var hon där. Jag tror de var på väg ut från röntgenronden. Annars ägde det här samtalet rum på Akutmottagninen på Lasarettet på medicinjouren. Hon har medicinjour. Jag tror. Vi har två jourer, A och B-jour. Och ja, det var allt. Då tänkte jag inte mer på det liksom. Det är ganska vanligt att man får såna där samtal, händer hela tiden. Patienter som man liksom har i luften. Jag tänkte inte mer på det. Så på måndag. Så jobba jag på fredag natt, när han sköt hår då. Vid elva, tolv, halv tolv, gick jag ut. Gick jag av, gick hem. Nej, jag gick

ner på stan först tror jag, på Banken. Sen gick jag hem, direkt därifrån och hem. När jag vaknade på morgonen så sade min fru att nån har skjutit några unga. Jag har egna barn liksom, så jag var väldigt upprörd av det där. Det flög en tanke i mig att, nej, men det låter som. Det var precis som det var nåt samband. Nej. Det var nog senare. När jag hörde det var 24-åringen eller nån. Jag tänkte: Nej. Jag vet inte om jag förträngde det liksom. Det bara gled förbi liksom, eller nåt sånt. Men i alla fall. Jag tänkte. Jag kan fråga sen i alla fall. För det är inget jag kan göra åt det nu. På måndag så träffade jag Lars Hagström, men han sade ingenting till mig. Alltså, Lars Hagström är Lenas man. Han sade ingenting till mig. Jag tänkte: Det var skönt då. För det var inte han då. Då tänkte jag inte mer på det. Men sen i förrgår, nej i tisdags. I tisdags då träffa jag en psykiater på vägen till matsalen och han berättade att den här killen hade haft kontakt med psykmottagningen. Då blev jag väldigt upprörd förstas. Det är det enda. Det är min bit liksom. Och jag vill ha det klargjort liksom för jag tycker. Det är kanske inte så värdefullt men då. Det betyder att han har sökt hjälp i alla fall.

J: Men du har inte träffat honom personligen?

H: Nej. Och jag visste inte ens vad han heter. Jag vet inte om Lena vill inte säga det. Om hon vill hålla det. Du vet om man nämner nån liksom och sen. Och sen kan det komma ut på något sätt liksom. Man nämner det igen liksom. Så hon beskyddade honom på det viset har jag förstått, eller jag tror det. Det verkar så. Så jag visste inte vem. Jag visste att han var yrkesmilitär, men det visste jag. Det har ingen större betydelse för mig. Yrkesmilitär. Jag har aldrig gjort värnplikten. Det kunde vara vad som helst. Eller liksom en ung man, men en bra kille.

J: Han hade kontakt med den här gruppen som du föreslog då att?

H: Ja. Jag har hört senare att han haft kontakt med dem. Han. Ja, det är han. Det vet jag.

J: Men vad det resulterade i. Det vet du ingenting om?

H: Nej.

J: Du vet bara att kontakten är tagen?

H: Kontakten skedde. Kontakt togs. Det var hans väg från Lena liksom som kände honom och förstod att han. Antingen. Jag vet inte om han frågade henne: Kan du inte hjälpa mig med nån psykkontakt? Eller om hon började ana att han behövde psykkontakt. Det har jag inte riktigt klart för mig. För det där samtalet är lite luddigt faktiskt fortfarande. Men jag tror inte att han har bett henne. Men hon tyckte att han behövde det. Det är möjligt. Hon kanske hade pratat. Hon hade långa samtal med honom tror jag.

J: Ja, just det. Och han kanske hade rådfrågat henne: Vad ska jag göra? Hon kanske hade kommit fram till det här att det var ett bra resultat att gå igenom dig då?

H: Ja. Kanske det. Jag vet inte. Jag kanske borde tillägga att jag håller på att utbilda mig till psykiater. Jag har gått två år av en femårig utbildning till psykiater. Så har jag arbetat där uppe fram till 1 maj. Så. Nej. förlåt mig tidigare. 1 april. Så jag kände till förhållandet. Det var liksom: Kan du rekommendera en bra kille, för den här personen? Men jag har stort förtroende för Ulf Wamming och det har jag fortfarande. Faktum är att han var yrkesmilitär tyckte jag stämde precis med. Han skulle passa bra för den här killen då. För han skulle förstå hans problem på ett annat sätt, tyckte jag. Jag vet inte om jag har så mycket att tillägga, om du inte har några frågor.

J: Jag har inte direkt några frågor heller utan det är bra att man får klarlagt den här kontakten som Flink, som han heter, hade med Lena. Hur sen hur de kom fram till att hon skrev remiss. För som jag sade. Så gick vi inte in på det riktigt i hennes förhör. Utan det liksom tillvägagångssättet. Utan det är ju bra belyst genom din berättelse.

H: Ja, vad bra.

J: Men då återkommer jag på måndag, så får du läsa igenom det här.

H: Ja. Vad bra.

Förhöret slut kl 13.25.

Genomläst och godkänt.

01 Förhårsledare

FÖRHÖR

Bil
Sid 423

Krinsp Alvar Jansson

02 Förhårsplats

03 Förhårsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

Den hördes bostad

1994-06-20

15.00

/UA

06 Telefon-
förhör07 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Källström, GUNILLA Margareta

420518-1425

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

Socionom

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

Gimsbärke 3, 781 95 BORLÄNGE, 0243-30733

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Kurator vid Falu Lasarett, Vuxenpsykiatriska kliniken, Akutteamet, 023-82349

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underärig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne

20 Körkort m m

Har
körkortAnnan kör-
kortshavareHar
traktörkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex folk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Källströms kontakt med 700308-7132, Mattias Flink.

24 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

K = Källström

J = Jansson

J: Du känner till anledningen till det här förhöret. Nu överlåter jag till dig att vill du berätta med egna ord om kontakten med Flink? Hur ni kom i kontakt med honom och det ni känner till?

K: Ja. Med reservation för det här med tider. Jag blev uppringd. Jag minns inte vilken läkare. Det måste ha varit någon gång i slutet eller mitten av maj av en underläkare som heter Frank Hoyles som gör sin medicintjänstgöring. Han ska bli psykiater, så han har tidigare arbetat tillsammans med oss ganska mycket. Han ringde upp mig för att han undrade om vi hade möjlighet att ta emot en ung kille som mådde dåligt. Han sa inget namn eller så då. Han bara undrade om jag och Ulf kunde göra det och att han hade tänkt på oss. Det var dels därför att han visste att Ulf har varit militär och sen visste han att killen hade lätt för att prata med kvinnor, eller lättare för att prata med kvinnor. Han hade själv inte träffat den här killen. Men det var en kollega till honom, jag tror att hon jobbar på Medicinkliniken, som hade pratat med honom som var bekymrad för att han mådde så dåligt. Han hade nåt trassel med sin flickvän och var oroad själv över att han inte mådde bra. Då hade hon pratat med honom att det kanske vore bra och gå och prata med nån. Och, ja sa jag: Är det akut? minns jag att jag frågade. Då sa Frank: Ja, halvakt. Eftersom jag jobbar i ett akutteam så är det logiskt att ställa en sån fråga. Jaha, sa jag. Men hur ska remissförfarandet gå

ifylts ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

till? Då så skulle han se om han kunde få det ordnat via nån vårdcentral fattade jag. Därför att det handlar om det här med Dalamodellen och vem som ska betala. Jag frågade också om han inte kunde gå till öppenvården. Då svarade Frank att det vill han inte. Nehej. Sen vet jag då att Frank tycker vi arbetar bra och känner oss. Jo, sade jag. Om jag kan få en remiss, så ska vi väl kunna ordna med det. Det tror jag ska gå bra, sade jag. Då skulle han höra av sig. Vi hade litet så här att han sökte mig och jag sökte honom några gånger och jag pratade med Ulf om detta och sade vad han hade sagt. Det var förmodligen något relationsproblem och då sade vi att det kan vi ta tillsammans. Sen var det så också att jag snart skulle gå på semester och vi brukar ju ofta arbeta. Just i såna här sammanhang så jobbar vi ofta minst två, ibland kan det vara fler som jobbar när det kommer flera. Det dröjde. Det kom ingen remiss, men vi sade att vi kan väl i alla fall sätta upp en tid. Då satte vi upp fredagen den 27 klockan. Jag visste att han var tjugotre år den här pojken. Jag hade skrivit tjugotreåring här i boken. Klockan halv nio till tio har jag satt upp en tid. Så skickade jag via sekreterarväxeln ett meddelande om den här tiden den 27 maj till Frank, fast jag kunde inte få tag på honom, men jag bad honom ge personen ifråga. Jag visste ju inte själv vad han hette. Den här tiden. Så tänkte jag: Remissen kanske hinner komma, men det. Jag minns inte när remissen kom alltså. Men vi väntade den här fredagmorgonen, vi tänkte att han kanske kommer. Men vi trodde att det kanske inte hade gått fram. Vi hade heller inte nån remiss så att. Han kom inte. Han hade aldrig fått den där tiden. Det här, det måste ha vart. Nej. Det var nog i veckan därpå tror jag som remissen kom och den var ställd både till mig och till Ulf då från den här doktorn som jag inte heller visste vad hon heter. Jag tror att hon heter Lena Hagström. Då tog Ulf och ringde honom och gav förslag på den här tiden och det var måndagen den 6 juni mellan halv tre och fyra. Här har jag skrivit Mattias F. För då visste jag ju vad han hette. Sen är det det här med Dalamodellen då att det måste alltid förankras i baspsykiatrin. Det skötte Ulf, så det har nog han berättat om hur han vände sig till Meta Westman i Faluteamet och dom egentligen tyckte att han skulle gå dit. Jag minns att han sa till mig på morgon då: Ja, egentligen så kanske man skulle ha ändrat på nåt vis med det här då. Det är dumt att han får vänta, så nu tar vi det. Nu tar vi det här samtalet. Sen hade han pratat med honom om det här med familjesamtal som vi i såna här ärenden jobbar mest med. Men det hade den här killen sagt att han ville helst prata själv. Och det. Så kom han då i alla fall. Han satt där utanför och väntade en stund innan. Han kom i sin uniform. Hag såg ganska spänd ut. Vi tog in honom i vårt familjesamtalsrum och vi drack kaffe, som vi brukar göra, när vi tar emot patienter i teamet. Och som sagt, jag har inget stöd av journalen. Nu får jag dra mig till minnes då alltsammans. Jag minns att Ulf började med att fråga igen om det här med familjesamtal, om det skulle vara bra att han någon med sig. Men då sade han att det var inte aktuellt längre, utan han ville hellre prata själv. Och det kan ju jag nu då, det är mina kommentarer, att det tycker jag var synd, för det kanske hade vart bra om nån hade vart med. Men så var det. Sen berättade han då att han ville ha hjälp för han var orolig över sig själv. Han mådde inte bra och det var två incidenter som han ville prata om då. Han använde ordet våld sen. Men han berättade först att han arbetade som yrkesmilitär på Regementet och då minns

jag att det var när jag gick och skulle servera kaffe. Jag hörde inte precis. För jag noterade sen och mina anteckningar finns exakt från samtalet. Vi brukar arbeta så. Men då sade han att han hade vart i Umeå nån period och så där också. Sen började han berätta. Det var Ulf som ledde samtalet och jag kom in och reflekterade emellanåt ur det han berättade, kompletterade litet och så där. Då berättade han om att han mätte dåligt på så sätt att han hade en flickvän och att han inte riktigt visste hur han skulle göra. Det verkar som det är slut och det kanske var lika bra det ungefär. Så berättade han, då minns jag inte datum eller när, men det var några veckor innan, hade varit hemma hos någon kompis och tagit tag i henne och att han blev väldigt oroad av detta och att en kompis kom in och hindrade nånting. Det lät som att han var, ja han funderade över det själv i alla fall att han hade tagit tag i henne. Sen så var det en händelse till. Det var med två kompisar då, en vägde 90 kg, för han var själv överraskad över det. De hade druckit och var på väg nerför, jag minns inte vilken gata, och sen mindes han ingenting förrän dagen därpå att dom hade tydligen lagt honom, gått in med honom i hans lägenhet och lagt honom. Han var ledbruten. Jag minns inte om han hade blåmärken också. Han hade mått jättedåligt och undrat över vad som hade hänt. Så hade han pratat med dom efteråt då och dom sade att han hade vart som galen, att han hade varit våldsam och att dom hade med all möda fått hålla i honom och sen hade dom lagt honom. Det kände han jobbigt, men dom hade pratat igenom det här. Och sen pratade han mycket om relationen till flickvännen Eva då att det var den. Han hade haft någon tidigare relation. Nån tjej som bodde söderöver om det var Eskilstuna, det minns jag inte, som han fortfarande hade litet kontakt med. Ingen hade berört honom så djupt som Eva. Och att han, från början, hon hade sagt att hon tyckte att dom var lika. Medan han hade kommit fram till det mer och mer att det var nog inte så att dom var lika. Sen var det nånting med lappar och dom hade lämnat. Han hade i alla fall känt att det här var så pass jobbigt så han hade kommit fram till att det bästa nog var att inte träffa henne mer, därför att han mätte så vansinnigt dåligt av det. Jag kan väl beskriva honom också. Han var när han kom in ganska spänd. En ung man, lite osäker och spänd var han. Men det är ganska vanligt att folk är spända, när man träffar dom först så här. Han var väldigt mån om att förklara och göra det tydligt och vad som var rätt och vad som var fel och när han berättade. Jo, han berättade också om att, exakt vilken av dom här killarna det var, men det var nån annan kollega. Han berättade om hederskodex dom hade uppe på, ja dom här unga militärerna där uppe, att man inte lägger beslag på en tjej som en annan har sällskap med. Och att man inte, när det håller på att ta slut, att vara extra försiktig med vad man gjorde och så där. Så det berättade han om och att han. Det var särskilt en kille som hade sovit över, om jag minns rätt, hemma hos henne och att han får veta. Jag tror, men jag är inte säker, att det var det som var utlösande till den här svartsjukan han hade känt. Men han var mycket plågad också över att det här som var så klart och tydligt vad man gör och vad man inte gör att det inte stämde nu för honom med att det den här killen hade gjort. Men jag tror att det var samma kille. Dom hade visst snackat om det och hade visst funderingar om dom skulle paddla nånting ihop. Men jag vågar inte svära på det. Men han försökte liksom förstå och samtidigt få ordning på det här som inte längre stämde för honom,

hur man beter sig och inte beter sig. Ja, han pratade mycket själv och Ulf ställde litet frågor då och då och sen så funderade han hur han skulle göra och att han ville. Han hade undvikit att gå ut några helger och dricka, eftersom han kände att det inte var bra att han hade bestämt sig för att undvika provocerande situationer. Det stöttade vi honom i förstås. Det var ju förnuftigt att inte utsätta sig för för mycket provokativa situationer, där han skulle kunna se henne och. Sen berättade han mycket om henne så där. Han funderade över henne. Hon hade det inte så lätt heller sa han. Hon hade haft sällskap med nån konstnär i två år och hade blivit utslängd däri-från. Och ja, han menade att hon hade det nog inte så lätt heller, men att han tyckte att hon var, det är mina egna ord, att hon bollade litet med honom. Det här med lappar att hon ville ha kontakt. Men sen att hon sade att vi skall bara vara vänner. Ja, det var litet på det där sättet. Det var mest dom här sakerna som han uppehöll sig vid som jag kommer ihåg. Sen berättade han också om i slutet av samtalet, för att den känslan vi fick jag och Ulf det var. Ja, vi stöttade honom verkligen i att han skulle ha hjälp med det här. Det var ju självklart. Det här var jobbigt för honom, det förstod vi. Och eftersom jag skulle gå på semester så resonerade Ulf då om han ville komma till honom och så och han satte upp två tider som i förra veckan då åt honom på ja det var, det måste ha vart tisdagen den 14:e och torsdagen den 16:e och sen så sade han, kan jag ta ytterligare två gånger innan midsommar. Ja, jag minns att han sade så här att för att nu skulle komma såna som ryckte in på nytt så att det var bättre för honom med tisdagen än måndagen den 13:e minns jag att han sade i slutet, eftersom de skulle rycka in

J: Skulle de rycka in på måndag?

K: Ja.

J: Vad har du för uppfattning? Verkade han lätt att få kontakt med? Var han öppen och berättade allt om sina problem eller tror du det fanns mera bakom som han inte ville berätta för er vid första kontakten?

K: Det är ju väldigt svårt att veta, men jag fick nog en känsla av att han var ganska öppen och att han var mycket hjälpsökande. Det tycker jag att han var. Han verkade ha funderat i termer av individualterapi. Det kan ha vart i samtal med den här läkaren också. Det var ju aldrig nåt tal om vapen och nånting sånt där då, apropå allt som man har hört sen då. Det jag kan känna mina intryck. Han var väldigt fylld av dom här situationerna. Det var det som var viktigt att prata om.

J: Just dom här två situationerna, dels med flickvännen en gång och sen dom har kamraterna?

K: Ja. Dom här två kamraterna som hade fått hålla honom och lagt honom i hans säng. Det var han mycket fundersam över hur det kunde vara. Hur det kunde bli på det här sättet. Men jag fick väl ingen känsla av att han dolde nånting eller så. Det fick jag inte, men det är ju väldigt, ett förstasamtal. Man hinner inte så mycket heller. Jag minns att han också nämnde i en passus på sluttampen av samtalet

att han ansåg sig ha haft en lycklig barndom sade han.

J: Sedan till dom här nya kontakterna han skulle ha med dom här två i förra veckan, sen två den här veckan, hur ställde han sig till det?

K: Jo. Det var han positiv till. Det sade han. Det tyckte han var bra.

J: Var han också positiv till det första mötet?

K: Ja. Vi gjorde som vi brukar göra, en liten utvärdering av det här samtalet. Hur det hade känts och hur det hade varit. Jo, sade han. Då tänkte han på att han hade varit på sån här ledarskapsutbildning i det militära, debrifing, då sade han att det påminde litet det också det här med debrifing sade han. Han verkade ganska nöjd ändå. Det var ju ingenting som vi diskuterade mycket efteråt. Utan sen kom det här som en chock på radion.

J: Det kom oväntat för er att det skulle bli så här allvarligt?

K: Ja. Det hade man ju inte en tanke på. Man tänkte väl mer snarare på att ja. Det kan nog bli jättejobbigt med den här tjejen då. De här kompisarna om han utsätter för att möta dom. Ungefär så tänkte man, men att fantisera om massmord så kändes det ju inte. Jag har ju träffat nån annan som har varit mycket mera så här då eller flera andra än vad han var. Men visst, han var. Den reflexion jag gjorde när vi pratade eftersom jag och Ulf det var nog det att jag kände att han var liksom lite främmande för kvinnors sätt att tänka och fundera. Och att han var ganska mycket överdrivit "killig" så att säga. Överdrivit mycket pojke eller något åt det där hållet. Men samtidigt ska jag inte överdriva det heller. Men det var en sån där. Jo, det var när han hälsade på mig att han hade väldigt hårt och fast handslag. Det lade jag märke till liksom. Men annars så.

J: Hans relationer till kvinnor då vad tänker du närmast på då att det var avvikande?

K: Nej. Inte avvikande.

J: Annorlunda?

K: Ja. Lite, vad ska jag säga, lite mer. Han kände sig väldigt sårbar i det här med den här relationen med flickan och jag fick den där känslan. Jag hade faktiskt fått för mig. Det kan vara Frank som sagt och jag kan ha missuppfattat, när han gjorde remissen, att han var moderlös. Jag kan ha tänkt att modern var död. Jag visste ju också att i remissen stod det att han växt upp med sin far. Sen så jag funderade på, jag undrar om han har några systrar eller hur pass mycket. Så där minns jag att jag tänkte. Det var också så här man kan tänka. Man kan inte säga att man lärde känna honom under det här samtalet en och en halv timme. Men att han. Det var en kille som hade det svårt. Och man kan också tänka att det var första gången som han verkligen var drabbad av kärlek på nåt sätt, och att han. Och det i kombination med att han kände sig besviken på de här

killarna, att det gjorde vansinnigt ont i honom. Det rådde det ju inget tvivel om. Det gjorde jäkligt ont, det han hade upplevt eller det han upplevde.

J: Men de här fyra gångerna som var planerade nu. Det har givetvis kunnat bli flera gånger. Det var liksom det första att bilda er en uppfattning om hans bakgrund och hans?

K: Ja. Precis. Ulf ville försöka, eftersom jag skulle vara ledig, så skulle det bli Ulf då. Och det var för att både få liksom mera krisbearbetning och så komma fram till vilken sorts fortsättning han skulle ha sen då eventuellt.

J: Jag har inget mer att fråga. Är det nånting som du vill tillägga här och förklara ytterligare innan vi avslutar det här förhöret?

K: Nej. Jag tror nog att jag. Det har ju redan hunnit gå ett par veckor nu. Jag tror att det viktigaste är i alla fall av det som jag minns nu.

J: Det har kommit med här?

K: Jag tror det. För det var dom där händelserna och svårigheterna att tackla det som han beskrev. Samtidigt som han var hjälpsökande. Det var han.

J: Ja, tack. Då är det bra och då undrar jag: Vill du läsa igenom förhöret sedan det är utskrivet?

K: Ja. Det kan vara bra.

Förhöret slut kl 15.25.

Genomläst och godkänt.

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil
Sid 429

Krinsp Alvar Jansson

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

Den hördes arbetsplats

1994-06-20

12.50

/UA

06 Telefon-
förhör07 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Wamming, ULF Lennart

391216-9012

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

Psykolog

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

Furustrand 12, 791 95 FALUN, 023-770632

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Falul Lasarett, Akutenheten, Avd 60, 023-82397

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne

20 Körkort m m

Har
körkortAnnan kör-
kortshavareHar
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

misstänkt

målsägande

vittne

21 Den hörde är

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Wammings kontakter med Mattias Flink, 700308-7132, före händelserna
1994-06-11 i Falun.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

Önskas ej

Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

W = Wamming

J = Jansson

J: Vill du då berätta med egna ord vad du känner till?

W: Skall jag ta skrivna journalen, för jag har journalen här?

J: Javisst, gör det.

W: Jag träffade honom måndagen den 6 juni 14.30. Bakgrunden till händelsen var att jag hade fått en remiss från Lena Klarström. Remissen var ställd till kuratorn och mig då vi båda tillhör akutteamet kallas det för, som har hand om nyinsjuknade patienter. Egentligen skulle den där remissen ha ställts till Öppenvårdsteamet vid Faluteamet, men att Lena Klarström hade visste att Mattias Flink inte ville gå till Öppenvårdsteamet så att då så har vi en läkarbe- kant fått reda på oss och också fått reda på att jag var f d militär och då hade Mattias Flink sagt att han kunde tänka sig att gå till oss då. Vi tog emot honom, först hade han fått en tid fredan innan, veckan innan. Men då fick vi inte kontakt med honom.

J: Ni fick inte kontakt med honom när det var avsett?

W: Nej, inte första gången.

J: Utan det här att han inte kom det berodde på honom själv då?

W: Nej. Det var att vi inte hade fått remissen och vi visste inte hans telefonnummer, utan vi fick remissen någon gång måndagen eller tisdagen 30 eller 31 maj och sen ringde jag honom onsdag eller torsdag på eftermiddagen, kvällen. Ja, det kan vara antingen onsdag eller torsdag.

J: Vilket datum avser du då?

W: Första eller andra juni.

J: Jaha.

W: Jag pratade med honom per telefon och då trodde jag att det var ett familjesamtal för jag hade fått höra då genom min kollegan Gunilla Källström att det här var en ung man som hade problem med sin flickvän och jag frågade om han och flickvännen skulle komma. Men det sa han att det var inte aktuellt. Han ville komma själv. Då skulle egentligen inte vi träffa honom, för då skulle det nog vara faluteamet, eftersom det hade gått en vecka och eftersom det var några veckor sen remissen var skriven så tyckte jag att jag ville inte förlora nån tid utan vi träffade honom på måndag då.

J: Lena, vad sade du att hon hette i efternamn?

W: Klarström.

J: Inte Hagström?

W: Nej. Hagström hette hon. Det stämmer. Jag känner alltså inte Lena Hagström.

J: Den här kontakten hon har haft här så hon visste att du fanns. Vad är namnet den läkaren?

W: Frank Hoyles. Jag tror att det var på Medicinkliniken närmastans.

J: Den psykolog som du har, ni är två stycken här sade du?

W: Vi är två stycken.

J: Namnet på?

W: Det är en kurator, Gunilla Källström.

J: Varsågod och fortsätt.

W: Vi hade alltså i stort bara remissen att gå efter. Vi kände honom inte. Vi brukar göra så, Gunilla och jag, när vi träffar personer som vi inte känner, så brukar vi träffa dem båda två och de gjorde vi nu också. Och vi tog och frågade honom anledningen till det och han berättade att det var en händelse som troligen var. När det var Kristi Himmelfärdsdag, torsdag, hade han och två kamrater varit till hans fars lägenhet och de hade druckit sprit. Sen hade de varit på väg ner, nu är jag inte riktigt geografiskt, men i alla fall. Men från fars lägenhet, kanske på väg ner på stan, hade han vad han

förstår utan anledning givit sig på sina två militärkamrater. Dom är också officerare på Regimentet. Och han har inget som helst minne av händelsen utan när han nästa morgon vaknade så låg han i sin egen säng i sin egen lägenhet och var alldeles mörbultad i hela kroppen. Han kände att det var inte som det skulle vara. Då åkte han tillbaka till sin fars lägenhet och sen ringde han till sina kompisar och bad att få reda på vad som hänt och då kom dom till honom, som jag uppfattade, och man försökte reda ut vad som hänt och dom berättade att han utan någon som helst anledning givit sig på dom på vägen ner. Och de hade haft fullt sjå att hålla honom och dom var ändå väldigt stark då. Men att dom hade fått använda full kraft. Sen hade han väl slocknat och sen hade dom fått hem honom till sin lägenhet. Det var ena händelsen som han sa att han inte riktigt förstod för det hade aldrig hänt förut och han annars tyckte att det aldrig hade hänt förut. Den andra händelsen innan som han själv inte tog så allvarligt på det var att han hade nån veckan innan, en eller två, grålat med sin flickvän. Det kan hända, jag vet att jag har det mera tidsangivet i journalen. En tid innan säger vi då, grålat med sin flickvän som då bodde hos honom. I alla fall hade hon bott hos honom och då hade han tagit tag i henne och enligt honom själv så hade han inte slagit henne men han hade tagit tag i henne, hållt i henne. Enligt remissen, fast den konfronterade vi honom inte med då, men det var inom parentes, så hade flickvännen sagt att han tagit stryptag men det var min avsikt att sen. För det har var första samtalet. konfrontera honom eller gå igenom närmare hur det var med det här. Dessa två händelser var i alla fall tyckt att han förstod sig inte riktigt själv. Han var lite fundersam hur det här kunde hända och ville ha hjälp med att reda ut hur det här kunde inträffa. Vi träffade honom en och en halv timme och vi uppehöll oss mest kring dom här händelserna. Vi försökte alltså också där försökte förstå och försöka vad han hade för förklaring till det och dels så var det så att han blivit, sen en månad tillbaka har han träffat flickvännen, och hade blivit våldsamt eller känt för henne som han aldrig hade känt för någon flicka förut. Hon hade gått mycket djupare in i honom eller tagit en mycket djupare kontakt, än han förut hade fått med en kvinna. Sen hade han, hon var utåtriktad, och han var rädd för att han missförstod. Han kunde riktigt inte hantera den här relationen tyckte han. Hon var utåtriktad och han blev våldsamt svartsjuk bl a på en officerskamrat som han tyckte hade betett sig inte riktigt bra, för han hade visat sig alltför intresserad av henne och sen hade han på Valborgsmässoafton också följt henne hem och en kamrat hade träffat på honom hos henne. Nu hade tydligen ingenting hänt. Men han tyckte inte att det var bra. Så att han var. Det var nog inte aktuellt att fortsätta relationen med henne. Han hade brutit med henne sade han. Det hära våldsamheter som han hade visat mot sin officerskamrat, det skrämde honom litet. Vi tyckte ju också. Vi kunde inte riktigt så att säga bedöma. Det var ju grad utav våldsamhet i det där. Det som gjorde att vi, det var ändå så pass att. Det var ingenting som vi tog. Vi måste fortsätta att förstå det här så att vi beslöt att jag skulle träffa honom ytterligare fyra gånger före midsommar så han skulle haft två samtal förra veckan och två samtal den här veckan, så fyra samtal. Sen så skulle jag vara borta en vecka och då skulle vi ha sett efter dom fyra samtalen så tänkte vi att vi kan de vart det bär hän. Ska han gå i en lång samtalsterapi eller hur ska vi göra. Vi tyckte

ändock att han skulle följas upp med en snabb följd av samtal därför att vi. Ja, det var så mycket som vi själva inte förstod. Vi hade inte hunnit gå igenom bakgrund allt sånt här. Utan vi uppehöll oss vid dom här händelserna och tyckte att det var. Man skulle ta det på allvar. Sen så hann vi ju aldrig ha nåt samtal.

J: Hur verkade han vid samtalet med er verkade han lugn eller vad gör du för bedömning av honom, hans tillstånd?

W: Inte på nåt psykotiskt. Då hade vi alltså reagerat annorlunda. Ja, som sagt var så har jag själv ett militärt förflutet så att det som jag tyckte att han var lite för militärisk skulle jag vilja säga. Lite för ambitiös. Han var lite spänd och lite som man tänker sig lite sammanhållen spänd så att, men mycket redig, adekvat ungefär som en militär skall vara men nästan litet grann av en, nästan som en bild av en militär, litet för ja som jag säger litet för mycket militär. Det var nånting som jag reagerade över. Min kollega, kuratorn. Jag kommer ihåg att hon tyckte att han kunde kanske inte riktigt förstå hur kvinnor resonerade så hon ställde några frågor kring det.

J: Var han öppen och lätt att få kontakt med?

W: Ja. Det var han. Öppen så till vida att han berättade precis och ville. Allt han ville ha reda på och redogjorde för allt vad han kunde och så till vida så var han öppen kring den här händelsen. Sen kanske som jag förstått, nu vet ju inte jag, jag har ju inte träffat honom nåt mer sen. Sen hade han väl kanske mera saker som han inte tyckte han ville prata om, men det är ju sånt som man tänker sig hade kunnat komma upp igen vid samtalsterapin.

J: Det är svårt att dra upp allt vid första gången utan man måste ju?

W: Då höll vi oss kring händelsen för att enligt vår bedömning också ville vi att försöka utvärdera graden av våldsamhet och hjälpa honom att se det vi sade då att eller vad han drog själv för slutsatser och erfarenhet av det här så ska han dels vara försiktig med alkohol, eftersom det hade hänt under det han hade druckit och dels så tänkte han inte träffa sin flickvän, för det gjorde honom bara upprörd och så.

J: Det här tillfället när han var våldsam mot flickvännen då, var han påverkad av alkohol vid det tillfället? Nämnde han nånting om det?

W: Det tror jag inte. De sade han inte. Men som sagt var. Det kan man tänka sig. Det lät mera lika en normal som han framställde de i alla fall. Tagit tag i henne och så där. Det kan ju hända att hon på nåt sätt upplevde något annat. Någon annan form av aggresivitet som inte han kunde förmedla. Han kanske inte ens själv förstod. Så att det är mycket möjligt att hon upplevde det. Vi hade alltså. Vad vi brukar göra för att förstå så brukar vi försöka ha familjesamtal när sådant inträffar så att, men han ville alltså inte. Vi brukar försöka få en bättre bild genom att om hon hade velat komma så hade det varit mycket säkrare.

J: Hade det varit båda parter då hade det blivit på ett helt annat sätt?

W: O ja. Då hade hon ju kommit med sin version. Då hade vi fått alltså. Då hade hon kunnat säga att du var mycket mer våldsam än så. Det kanske han inte själv förstod att han var.

J: Sen anledningen till att det kan bli på det här sättet. Har du någon uppfattning där? Går det emot den kännedom du har om Flink vid det här tillfället eller den bakgrund som du har? Eller är det för kort tid?

W: Ja. Det är. Då är vi mera inne på spekulationer och, men det som jag tänkte då och som gjorde att vi skulle ganska snabbt på. För det är inte vanligt ändå att vi, dels gav vi honom inte vilken bit vi själv eller jag tänkte att varför gav jag inte honom en tid samma vecka? Det här var på måndag så gav jag honom den på torsdag. Men nu tror jag det var det svårt med tider och så där. Och det normala är ju att det brukar vara en vecka, men sen så fick han alltså två tider, två gånger i veckan. Det vittnar ändå att vi tog det litet mera allvarligt än vi brukar göra. Men det som jag tänkte det var att han på grund av att han hade så att säga låtit en kvinna komma nära honom, eller hon hade kommit mera nära honom, så hade han så att säga kommit ur en slags balans som han. Det var inte så vanligt. Det var någon stor förändring som hade skett, när han träffade henne. Och han hade inte riktigt och så lämnade han henne så att säga. Han var. Jag tänkte att det är viktigt att han får prata om det här så att han var. Jag kan inte säga att jag visste att han var ur obalans. Det kunde vara så att den där händelsen han träffade henne och öppnade upp för krafter som han kanske inte kände inom sig att det var. Det var viktigt att han lärde sig hantera dom och ha en balans, därför så fick han dom snabba tiderna.

J: Jaha. Jag har inga mer frågor, utan det var bara att få det här belyst hur kontakten var här med er och jag undrar om du har nåt mer att tillägga? Annars är det klart för min del.

W: Det som jag har gjort då, eller som vi då gör, vi skriver ju, vi för ju journal över våra. Nu vet jag som sagt var så har det den här veckan, så var det ganska mycket, så jag hann diktera ner. Jag skulle diktera ner samtalet och så dikterade jag ungefär till hälften. Det var aldrig färdigdikterat, utan sen skulle jag diktera ner på måndagmorgonen för då visste jag att jag hade en tid. De 13:e, veckan efter. Nu har jag dikterat ner det och då visste jag ju om vad som hänt. Det beskriver jag i bakgrunden. Och jag har pratat med vårans chefsöverläkare och jag menar vi är lösta ur sekretesslagen då, om det är ett brott. Så att skulle ni vilja så finns alltså journalhandlingarna som ni kan få kopior på. Men då måste ni begära då. Men dom finns då att tillgå.

J: Ja, just ja. Okey. Jag får berätta för dem som håller i ärendet så får dom besluta då och så återkomma. Kan man återkomma till dig i så fall eller?

W: Ja. Och ni kan också. Jag vet att jag har pratat med, för att vi hörde att polisen hade sökt oss. Hela avdelningen berättade att dom hade sökt mig och kuratorn, den här Gunilla Källström. Hon är inte

här. Hon har semester, men hon är hemma så hon. Ni skulle gått kunna
höra henne också.

Förhöret slut kl 13.10.

Wamming önskade inte läsa genom förhöret efter utskrift.

01 Förhörstledare

FÖRHÖR

Bl. 435
Sid.

Pinsp L-E Higårds

02 Förhörspäts

03 Förhörsdatum 04 Förhör börj kl 05 Dnr

1994-06-17 10.35

/JL
08 Utskriften ut-
förd av (sign)06 Telefon-
förhör 07 Förhöret intalat
på blad/band

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Holmkvist, Emma

740607-7227

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

Stud

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

Östermalmsgatan 67, 114 50 STOCKHOLM, tfn 08/6614808.

16 Alternativ bostadsadress och telefon

Tfn 023/22742.

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Att hon under sommarferierna arbetar vid Slussbruden, Falun och detta tills vidare.

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underärig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne

20 Körkort m m

 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Hörs med anledning av en händelse 1994-06-03--04 på Bakfickan,
Falun.

24 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Holmkvist hade vid tillfället varit i Falun och firat några kompisar som tagit studenten. Hon hade varit tillsammans med bland annat Linnea Stintzing, och de tillsammans hade vid 24.00-tiden natten till 1994-06-04 hamnat på Bakfickan. De hade där satt sig vid ett bord och vid tillfället inte intaget någonting, utan hade enbart suttit och pratat. Två killar kommer fram till bordet med ursäkten att få ställa ned en öl, och de kom därmed att sitta tillsammans med dem. Ytterligare en kille kommer, och det är en broder till en av de tidigare anlända. En av ynglingarna skulle vara rörmokare, och för övrigt känner Holmkvist inte igen någon av ynglingarna. Efter ca en halvtimme eller upp till en timmes tid kommer ytterligare en kille och ställer sig vid bordet och stirrar.

Enligt Holmkvists uppfattning var det ingen i sällskapet som kände killen vid namn. Däremot hade någon sagt att ynglingen var ökänd, och honom skulle de inte prata med. Man pratade sedan i sällskapet bland annat om skoltiden och enligt Holmkvist hade den här sistnämnda ynglingen

Ifylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

nämnt att han gått ut Västra.

Holmkvist beskriver den nu sistnämnda ynglingen som snaggad, ca en halv cm stubb, mörkblond, ca 170 cm lång. Ynglingen bar troligen jeans och Holmkvist beskriver ynglingen att ha intensiva ögon, (såg hysterisk ut). Ynglingen var berusad, men någon spritdoft kunde Holmkvist inte märka. Ynglingen uppträdde hela tiden underligt och var som ett barn enligt Holmkvists beskrivning.

Ynglingen uppträder nu konstigt, och vräker sig emellan Linnea och Emma på en liten bänk där de satt över ett element. Ynglingen bad vid ett tillfälle Emma att ta fram en skruvmejsel, som han hade i bakfickan. Detta gjorde Emma och denna skruvmejsel hade ynglingen enbart visat upp. Ynglingen hade även visat upp någon form av legitimation, men Holmkvist hade inte tänkt på namn. Ynglingen visade även en nyckel, som han förklarade gick till Falu hotell. Ynglingen hade vidare uppgivit att han hade blivit utsparkad från en "Kärring" vid Bojsenburg, och därmed bodde på hotellet.

Ynglingen pratade mycket om det militära, och hade bland annat varit med om Sveriges största militärövning. Han hade vidare uppgivit sig ha tillgång till regementets vapen.

Holmkvists kompis Linnea hade vid tillfället håret uppsatt och ynglingen hade rivit ut detta helt respektlöst. Härmed hade ynglingen kommit över några hårpinnar, som han kom att behålla. De övriga ynglingarna i sällskapet hade inte blandat sig i något resonemang, och enligt Holmkvists uppfattning hade de tyckt att det var obehagligt.

Vid ett tillfälle dyker Linneas moder upp, och hon bjöd på bland annat vin till flickorna, medan pojkarna hade fått öl. Där ibland även då den här nu beskrivna ynglingen.

Strax före klockan 02.00, och Linnea och Emma skulle lämna platsen hade ynglingen fortfarande kvar Linneas hårpinnar. De kom härmed att följa efter ynglingen för att eventuellt få tillbaka dessa.

De kom härmed att lämna platsen i sällskap med ynglingen. Linnea och Emmas avsikt var nu, att gå till restaurang Garbo, där de hade sina jackor. På vägen dit hade ynglingen köpt två korvar i ett och samma bröd. När de nu befinner sig ute hade ynglingen bland annat pratat om en rockstjärna som skjutit sig i huvudet. Han hade tillfrågat flickorna om de visste vad han sköt sig med, och hade då pratat om en pistol och nämnt kaliber 38.

Ynglingen hade också påfordrat, att han ville följa med flickorna hem. Han hade tjatat om detta. Flickorna hade dock avvisat honom och sagt att de skulle hem.

Plötsligt får ynglingen ett raseriutbrott vid en fontän. Flickorna hade då gått en bit ifrån ynglingen, och han slänger nu sin klocka i marken, och säger samtidigt att "500 spänn åt pipan", något i den stilen. Holmkvist och hennes kamrat går mot hemmet, och plötsligt dyker ynglingen upp framför flickorna igen och han skriker "jag skall skjuta huvudet av mig. Jag får inga vänner. Jag har inga vänner". Enligt Holmkvist slår sig ynglingen själv i huvudet också med händerna. Holmkvist och Linnea sprang härefter från platsen, och de kom härmed att skiljas från ynglingen.

Senare under det att de var på väg hem hade de pratat om ynglingen och de hade bland annat sagt att de skulle få läsa i tidningen dagen efter om en som skjutit sig.

När Holmkvist genom sin moder fick reda på detta med skjutningarna uppe vid regementet hade hon direkt kommit att tänka på den här nu beskrivna ynglingen. Hon kan dock inte med någon säkerhet uppge, att det är just den här ynglingen som utfört skjutningarna vid Dalregementet. Hon har också sett bilder av den misstänkte, men kan inte med någon säkerhet binda denne samman med den här nu beskrivna ynglingen.

Holmkvist har inget ytterligare att tillägga.

Förhöret avslutat klockan 11.10.

Förhöret är relaterat i anteckningsform och vidkänt.

01 Förhörledare

FÖRHÖR

Bil
Sid 438

Pinsp Billy Gränshagen

02 Förhörplats

03 Förhörsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

1994-06-17 10.15

06

Telefon-
förhör

07

Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Stintzing Karin LINNEA

10 Personnummer

741018-0082

11 Yrke/Titel

Studera

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

Bergmästaregatan 28 A, 791 71 Falun, 023-28259, 29875

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande

- vittne

20 Körkort m m

Har

körkort

Annan kör-

kortshavare

Har

traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Sammanträffande med yngling som uppträdde konstigt på Bakfickan i Falun
natten till 94-06-04

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Stintzing var tillsammans med en kamrat vid namn Emma Holmkvist vid tillfället. De befann sig på Bakfickan mellan klockan 00 - 01 då en yngling kom in och uppförde sig väldigt konstigt och tilltalade personer där de satt.

De var på väg att bryta upp och ynglingen hakade på för att vilja fika med dem. När han nekades det blev han irriterad och kastade av sig armbandsuret som kostade 500:- kronor, som han sade. Han talade om att han varit med om Sveriges största militärövning och att han hade tillgång till vapen. Han började att slå sig själv och hotade att döda sig själv. Han hade visat en skiftnyckel. När Stintzing lämnade platsen så hade hon blivit rädd över det inträffade eftersom det var hotfullt uttalat, även om inte de hotades.

När de aktuella dödsskjutningarna senare ägde rum i Falun så sammankopplade hon det inträffade med den misstänkte. Men Stintzing säger att hon tycker att ynglingen hon iakttog inte var så kraftig utan snarare väldigt smal, men håret var snaggat. Ynglingen var iklädd militärgröna byxor eller om det var kakifärgade sådana. Stintzing som sett bilder i press och TV är inte helt säker på att det var den misstänkte Flink hon sammanträffat med.

Avslutat kl 10.25.

Fylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

01 Förhørsledare

Rolf Lindgren

FÖRHÖR

Bil. 439
Sid

02 Förhørsplats

Den hördes bostad

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

1994-06-14 14.53

K 2207-94

06

Telefon-
förhör

07

Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Nyrén, Hans Erik STEFAN

10 Personnummer

521023-7136

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och orsadress), telefon bostaden

Gammelvägen 7, 791 41 FALUN, 023-653 34

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande

- vittne

20 Körkort m m

 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex folk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Höres angående sina iakttagelser natten mellan den 10 och 11 juni 1994.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Nyrén berättar att han i sitt hem suttit och sett på en videofilm som han beräknade slutade kl 01.15 den 11 juni. När denna var slut skulle han gå till Statoil vid Vasagatan-Herdinvägen. Han tog på sig, han gick förbi Dalavallen och fortsatte sedan gångvägen som mynnar ut mittför Vasagatan vid Herdinvägen just som han kom fram till Parkgatan kom det en yngre man småspringande uppifrån Herdinvägen men på andra sidan om denna. Mannen sprang inte på den asfalterade gång- och cykelvägen utan på sidan om denna (in mot terrängen) mannen kom att vända sig mot Nyrén och ropa något som Nyrén uppfattade som "Passa dig". Mannen svängde därefter till höger och fortsatte parallellt med Vasagatan men fortfarande på sidan om gångvägen. Strax efter att mannen svängt till höger vid Vasagatan så kom denne att se snett bakåt till höger som om han ville se om någon följde efter honom. Nyrén säger att han inte visste om han skulle ta mannens uttryck som ett hot eller som en varning för något annat. Nyréns helhetsintryck av mannen var att denne verkade tuff.

Nyrén säger att när han såg mannen bör klockan ha varit 01.35, Nyrén tog så illa vid sig av vad mannen sa att han aldrig kom att passera över Herdinvägen utan han stod kvar på gångvägen framme vid Herdinvägen i ca 10 sekunder innan han vände och gick tillbaka mot sin bostad dit han anlände vid 01.50-01.55. När Nyrén vände och började gå hemåt så hade mannen hunnit mellan 15-20 meter i riktning Vasagatan bortåt. Han stod inte kvar och såg efter vart mannen tog vägen utan gick hemåt. När Nyrén ca 5 minuter senare gick på gångvägen i riktning mot hemmet kom det en cyklist och cyklade förbi honom, han kan inte närmare beskriva denne men tror att denne, som var en man, kan ha varit i 40-års åldern. Några andra personer såg ej Nyrén medan han var ute.

Hylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

Mannen som Nyrén hade sett vid Herdinvägen-Vasagatan uppskattade han till mellan 24 och 30 år, mannen var mörkhårig och hade kort hår (det var varken snaggat eller långt) Nyrén uppfattade mannens längd som inte längre än han själv (Nyrén är 177 cm) kroppsbyggnaden var normal, mannen var barhuvad men hade mörka byxor eventuellt kan det ha varit jeans, han hade något ljusare på överkroppen men Nyrén kan i övrigt inte beskriva klädseln närmare. Mannen hade också något som han endera höll i handen eller hade hängande på höger axel det var något mörkt föremål men eftersom mannen hade detta på sin högra sida hade Nyrén svårt att se vad det kunde vara.

Nyrén hade under kvällen den 10 juni druckit en del Vodka men han kände sig inte påverkad av detta vid tiden då han iakttog mannen.

Förhöret slut kl 15.25.

TELEFONFÖRHÖR

Förhørsledare

Kra Jan Erik Heed

Förhørsplats

Datum

1994-06-15

Kl

09.10

Utskr av

MS

Hörd person

Eriksson, SVEN-ERIK

Personnummer

491222-0011

Yrke/Titel

Neurolog

Anst Falu lasarett, tfn 023-82429

Postadress

Nedre Humlebacken 33

791 44 FALUN, tfn 023-35176

Den hörde är

Vittne

Förhörsvittne

Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Hörd angående sina iakttagelser av en militärklädd man med vapen på Promenaden i Falun.

Försvarare

Berättelse

Eriksson uppger att han för ca två veckor sedan, han kan inte säga exakt datum, men det var någon gång i juni månad, såg en militärklädd man med ett vapen, troligtvis AK 4 eller k-pist. Mannen gick på Promenaden nära järnvägsstationen, och var på väg över järnvägen upp mot sjukhuset. Eriksson var på väg åt samma håll och kom ikapp militären. Han såg bakifrån hur militären höll vapnet i handen riktat framåt. Han funderade varför mannen gick på detta vis eftersom han inte såg några andra militärer i närheten. Erikssons första reaktion var att han blev fundersam på vad mannen gjorde. Eriksson blev även rädd och trodde att mannen skulle kunna skjuta mot honom och därför undrade Eriksson om han skulle våga passera mannen eller om han skulle gå någon annan väg. Eriksson gick dock förbi mannen mycket hastigt, och han tittade inte mot mannens ansikte. Eriksson gick över järnvägen och sedan

upp mot sjukhuset. Mannen med vapnet gick åt samma håll, men var mannen sedan tog vägen vet inte Eriksson, eftersom han inte vände sig om och tittade.

Eriksson beskriver mannen som i ca 25-års åldern, ca 175–180 cm lång, normal kroppsbyggnad. Han var klädd i vanliga militärkläder.

När Eriksson passerade mannen var denne på väg över järnvägen, och han såg endast mannen bakifrån. Han kan inte beskriva hur mannen såg ut i ansiktet.

Så här i efterhand har Eriksson sett gärningsmannen på TV, men han kan inte göra några associationer till att det skall vara samma person, eftersom han aldrig såg ansiktet på mannen vid Promenaden.

Eriksson tycker inte det är anmärkningsvärt att se militärer ute på stan, men det som gjorde att han blev fundersam, var att den här mannen hade sitt vapen i handen riktat framåt. Han gick med kroppen något böjd. Det var det som gjorde att Eriksson reagerade och blev rädd att mannen eventuellt skulle börja skjuta mot honom.

Eriksson har tidigare tänkt att ringa till I 13 och fråga om det är brukligt att militärer brukar gå omkring på stan med vapen i handen.

Förhöret relaterat för Eriksson från konceptanteckningar.

Förhöret slut kl 09.30.

01 Förhörstledare

FÖRHÖR

Bil 443
Sid

Pinsp Billy Gränshagen

02 Förhörplats

03 Förhördatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

1994-06-16 07.05

06

Telefon-
förhör

07

Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Sonnbäck Sven TOMMY

740315-6917

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bestaden

15 Medborgare i
(betr utl)

Stationsgatan 43 A, 775 50 Krylbo, 0226-13250

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

Sommarjobb vid ICA Falun, grönsaksförsäljning

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne

20 Körkort m m

Har

körkort

Annan kör-
kortshavare

Har

traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Ifrågasatt förekomst av anabola steroider på I 13 i Falun

24 Förvarare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

25 Berättelse

Sonnbäck har gjort värnplikten på I 13 1993/94 och muckade 1994-03-25. Han hade tjänstgjort där 7 1/2 månad. Han var ordonans.

På frågan om Sonnbäck känner till något förekomst av anabola steroider på regementet under sin värnpliktstjänstgöring så säger Sonnbäck nej till detta.

Men det är riktigt att han besökt träningslokalen på regementet som så många andra gjorde. På frågan om han därvid hört något samtal mellan befäl om piller, så säger Sonnbäck efter något längre stunds funderande att han hörde en major Skoglund tala med ett annat befäl om "ryssar". Sonnbäck känner inte igen det andra befälet. Det var en person i motsvarande ålder som Skoglund eller till och med något äldre.

Sonnbäck menar att han är inte säker på om de vid tillfället menade "piller" eller "personer" när de talade om "ryssar". Händelsen utspelade sig omkring ett par månader efter det att Sonnbäck ryckt in. Sonnbäck håller med om att han talade nog om det för kamraterna på luckan efteråt, men exakt hur han uttryckt sig minns han ej.

Sonnbäck har med anledning av att en viss militär omnämns som

Fylls ej då motsvarande uppgifter redovisas på annan handling

Sonnbäck, TOMMY, forts.

-2-

misstänkt för skjutningarna 94-06-11 hört namnet på denne, men Sonnbäck uppger att han hade aldrig med denne att göra och vet ej vem denne är. Möjligen kan han som ordonans ha haft uppdrag att överlämna något fastän han inte vet att han mött just honom.

Avslutat kl. 07.20.

TILLÄGG:

Sedan sammanträffande med Sonnbäck ägt rum kl. 10.30, förklarade han att han misstänkte nog att det förekom anabola steroider på regementet eftersom befälen talade på sådant sätt vid tillfället. Några säkra belägg för sina misstankar har han ej. Han såg som sagt aldrig några sådana piller.

Sonnbäck nämnde för kamrater på luckan därefter vad han hört. Dock har han blivit lite felciterad eftersom det var majoren Skoglund som talade med en kollega i samma ålder eller något äldre. Skoglund talade således ej med två andra befäl.



Billy Gränshagen

Pinsp.



**POLISMYNDIGHETEN
I FALUN**

445

FÖRHÖR

1 (7)

Dnr K

Förhørsledare:

Stig Nyström

Förhørsdatum

1994-06-11

Förhör börjar kl:

08.45

Förhørsplats:

Intensivvårdsavd, Falu lasarett

telefonförhör

utskrift av: MJ

intalat på band

Hörd person (efternamn och alla förenamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras:

Flink, Erik **MATTIAS**

Personnr:

700308-7132

Anställning: Officer (Fänrik)

Postadress:

Surbrunnsvägen 2 B, Falun

Den hörde är:

Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk):

MISSTÄNKT

MÅLSÄGANDE

VITTNE

Underrättad om misstanke för

Försvarare (best i 12 § FuK iakttagna)

önskas ej:

Berättelse:

Leif Zarnowiechi, läkare vid Falu lasarett har gett tillåtelse till förhöret.

- N. Du har ju rätt redan nu i det här läget att ha en advokat närvarande men jag hoppas att vi kan prata ändå, Du och jag.
- F. Ja. Jag kan inte se själv vad jag skulle ha för nytta av.....
- N. Nej,nej. Ja Du lär ju i det här fallet underrättas om misstanke för att Du har orsakats flera personers död. Det är mord det, det är sju stycken som är avlidna och sedan ligger det ett par till för vård här.
- F. Jag har förstått det.

- N. Du förstår det. Ja, att det här har inträffat det medger Du?
- F. Ja, det är ingen tvekan om att det har inträffat.
- N. Nej, vad har inträffat som var orsak att det här....
Är det något som har gått snett?
- F. Ja, det har det visserligen gjort det, ja, jag har haft krångel med en flickvän under lång tid här jag har byggt upp ett.....
- N. Finns hon med bland de här människorna?
- F. Nej.
- N. Det gör hon inte. Men igår kväll vad gjorde Du då? Drack Du någon sprit eller...?
- F. Ja, det gjorde jag visserligen men ingen stor mängd.
- N. Hur mycket tror Du att Du drack under kvällen?
- F. Jag drack, jag tror att jag drack 2 eller 3 öl.
- N. Tre öl, ingen.....
- F. Ute på stan alltså.
- N. Jaha.
- F. Sedan hade jag druckit en grogg hemma.
- N. En grogg hemma och det var ingen stor grogg?
- F. Det vet jag inte var gränsen går.
- N. Nej, nej. Kände Du Dig påverkad i går kväll?
- F. Ja, visst var jag det.
- N. Det var Du, var, när kom Du i kontakt med något vapen då?
- F. Pratar vi om hela livet nu eller i går kväll?
- N. I går kväll. Du var väl ledig då, Du var väl tjänstefri va.
- F. Ja, ja.
- N. Var Du i tjänst igår?
- F. Nej.
- N. Så Du hade fridag.
- F. Mm.
- N. Och sedan så....
- F. Jag kom i kontakt med vapen när jag gick hem och senare upp på regementet.
- N. Hur mycket var klockan då?
- F. Det vet jag faktiskt inte.
- N. Vad var Din tanke när Du skulle ha vapen?
- F. Det vet jag inte vad tanken var.
- N. Hade Du det här brutna förhållandet med Din flickvän i huvudet, tänkte Du göra henne någonting?

- F. Jo, det, jag vet inte om det var riktat emot henne utan det var nog mer riktat emot mig.
- N. Tänkte Du själv ta Dig av daga?
- F. Ja, jag hade nog räknat att det skulle ta slut men inte att jag själv skulle göra det utan snarare att Ni skulle göra det.
- N. Jaha. Skulle Du göra det då för att väcka uppmärksamhet eller hur hade Du tänkt det?
- F. Ja, jag kan inte svara vad jag hade tänkt för någonting. Det vill jag inte bestämma någonting.
- N. Nej, vad hade Du vapen någonstans då?
- F. På regementet.
- N. På regementet. Hade Du något skåp, personligt?
- F. Där förvarar man i skåpet.
- N. Jaha, Du var dit och hämtade. Ammunition hade Du det på samma.....
- F. Ja, det hade jag också.
- N. Var vad det för sorts vapen Du hade?
- F. En automatkarbin, AK 5.
- N. Och den är Du utbildad på, det är tydligt det?
- F. Ja, jag är grundutbildad på den.
- N. Med den då i hand vart begav Du Dig?
- F. Mot staden.
- N. Mot staden. Laddade Du den redan då?
- F. Den var laddad.
- N. Hur pass mycket ammunition hade Du med Dig?
- F. Jag bedömer att jag hade fem magasin och det går 30 skott i varje magasin.
- N. Jaha, det blir 150 stycket det. När laddade Du?
- F. Inne på regementet.
- N. Så det var laddat och klart.
- F. Det var klart.
- N. Hur kom Du dit då, hur begav Du Dig därifrån?
- F. Jag har nyckel till en grind som går, som ligger nära tillhands ifrån där jag bor.
- N. Jaha.
- F. Som jag använder varje dag.
- N. Som Du går igenom.
- F. Just det. Men ut ifrån regementet klättrade jag över staketet.
- N. Jaha.
- F. Eftersom det var närmast staden.
- N. Närmast staden. Vart skulle Du gå med det här?

- F. Jag vet inte egentligen var målet var med alltihop.
- N. Kände Du Dig förvillad eller hade Du ingen klar tanke hade Du ett bestämt mål att jag skall ut och meja med den här eller.....?
- F. Nej, jag kan inte säga att jag hade ett bestämt mål eller att jag hade en bestämd tanke det kan jag inte svara på just nu.
- N. Det kan Du inte. Vet Du vad som hände sedan då? Träffade Du på något folk?
- F. Ja, jag har ganska så klart för mig.
- N. Vad gick Du efter det att Du hoppat över staketet?
- F. Då gick jag, jag vet inte vad gatan heter, över gatan som går upp emot Lugnetleden.
- N. Jaha.
- F. Och över emot Statsparken, Kullen.
- N. Ja, såg Du något folk?
- F. Ja, jag mötte, de hann aldrig se mig.
- N. Kom det något helt gång då och gick?
- F. Ja, det kom ett gäng.
- N. Var det inga Du kände igen?
- F. Nej, de hann aldrig se mig.
- N. Hade Du tagit skydd?
- F. Nej, det var nog de som skulle ha gjort det.
- N. Ja, med Du hade inte gått ner i eldställning eller så?
- F. Jag sköt ifrån stående ställen avståndet var tillräckligt kort.
- N. Hur långt bedömde Du?
- F. 20 kanske.
- N. 20 meter.
- F. Ja det är väldigt kort.
- N. Och Du gav verkningseld då? Eller automateld eller hur det fungerar det där vapnet Du hade.
- F. Jag sköt på ???? i snabb takt.
- N. I snabb takt. Hur många personer bedömde Du att det kunde vara i den här gruppen?
- F. Fyra kanske, jag vet inte.
- N. Föll de ihop efter hand som Du sköt?
- F. Ja, eller slängde sig ner.
- N. Slängde sig ner. Var det någon som sade något?
- F. Inte några ord.
- N. Inte några ord det var bara ljud av smällen.
- F. Mm.

- N. Sedan då som Du bedömer har fått de här fyra personerna ner då. Mötte Du fler människor? Eller gick Du vidare eller kom det mera folk?
- F. Jag gick vidare och fick nästa kontakt....
- N. Du mötte fler människor?
- F. Jag mötte en bil, nere vid Tingshuset.
- N. Sköt Du på den också?
- F. Ja.
- N. De här första Du mötte var det män eller kvinnor?
- F. Blandat.
- N. Blandat.
- F. Så dömer jag det.
- N. Ja, ja. Det var ingen som var i sådan kondition att de kunde göra något utfall emot Dig?
- F. Den frågan tycker jag är ganska löjlig egentligen.
- N. De har lagt sig om jag säger så.
- F. Det finns inget motstånd emot.....
- N. Den här bilen Du mötte den sköt Du också emot?
- F. Ja.
- N. Blev det stopp?
- F. Ja, det tog stopp.
- N. Kom det någon ur eller....
- F. Nej.
- N. Sköt Du mot bilen?
- F. Inte som jag.....
Inte när jag var på plats.
- N. Nej, hur många personer har Du någon hum om det som kan ha varit i den här bilen?
- F. En till två.
- N. Såg Du någon effekt på dem?
- F. Nej, inte mer än att bilen stannade.
- N. Och därefter fortsatte Du ytterligare?
- F. Ja, till byggplatsen.
- N. Till...?
- F. Till byggarbetsplatsen i närheten av Hotel Bergmästaren.
- N. Jaha, var det folk där också?
- F. Nej, där var det helt tomt.
- N. Hur fortsatte Du sedan Din vandring?
- F. Jag gick upp i byggkranen som fanns där.

- N. Byggkranen.
- F. Just det.
- N. Gick den att manövrera så Du kunde åka med den?
- F. Det vet jag inte det hade jag inget intresse av heller.
- N. Nej.
- F. Jag ville komma upp....
- N. Var det ytterligare folk Du träffade på?
- F. Inte där.
- N. Inte där. Du fortsatte vidare....
- F. Efter att mot min förhoppning ha väntat på polisen som jag trodde skulle göra slut på alltihop då hade jag verkligen räknat med det.
- N. Hur många människor sammanlagt tror Du att Du har beskjutit om man nu inte räknar polis.
- F. Ja, nu har jag ju fakta.
- N. Ja, men kan det vara riktigt det.
- F. Ja, det är ungefär samma.
- N. Ja, ja. Din längtan det var att möta polisen och få ett slut på det här för Din del?
- F. Ja, det blev det i alla fall.
- N. Ja. Har Du någon aning om var Du mötte de?
- F. Ja, jag hade slutat vänta uppe i kranen där.
- N. Ja.
- F. Och det inser jag ju nu att det var tur att jag inte väntade där.
- N. Ja.
- F. Inte för min egen skull utan för andra människors skull.
- N. Ja, ja.
- F. Och tog mig ut på vad heter det, allén där som går ifrån järnvägsstation och följer järnvägsspåret jag sprang över den och hoppade över ett räcke så att jag kom över på järnvägsbron som går över viadukten där.
- N. Ja.
- F. Och jag hann, jag bedömer att jag hann halvvägs ut på bron när jag uppfattade en som jag tror en Volvo kombi och det jag reagerade över var att dörren var öppen jag tyckte själv att det var väldigt märkligt allting att det var så lugnt trots det jag hade åstadkommit men jag reagerade över att dörren var öppen och jag tror att den var ungefär, bilen var 75-100 meter bortanför stillastående.
- N. Men ingen människa kunde Du märka?
- F. Jag hann höra ett anrop jag vet inte vad men ett rop.

- N. Vad sade det Dig då?
- F. Ja nu vet jag ju var det är för något nu vet jag att det var polisen.
- N. Du vet det.
- F. Och just då kunde jag bara ana.
- N. Hade Du då fortfarande vapnet med Dig laddat?
- F. Ja, i högsta.....
- N. Sköt Du mot dem?
- F. Det vet inte jag men det har sagts att jag har skjutit ett skott, att jag hann skjuta ett skott innan jag själv blev skjuten.
- N. Blev skjuten. Och då tyckte Du att Ditt mål var nått? Nu har Du träffat polisen och ville att...
- F. Så här i efterhand har man ju kunnat tyckt att de har kunnat träffat på ett annat ställe.
- N. Ja, ja, så Du greps sedan av polisen där då?
- F. Ja, jag låg där och de siktade på mig till ambulansen kom.
- N. Ja, just. Har Du någon aning om var klockan kan ha varit då?
- F. Ja, två, tre kanske.
- N. Två, tre tiden.
- F. Det är bara en uppskattning jag kommer ihåg att jag sett en klocka här på lasarettet....
- N. Ja, ja. Du Mattias har Du något önskemål om någon speciell advokat, någon Du önskar?
- F. Nej, jag har aldrig varit i trångmål förut.
- N. Och Du känner ingen heller som Du skulle kunna.....
- F. Inte som jag känner.
- N. Nej, vi väntar med det då.
- F. Ja, det kan Ni göra.
- N. Då skall jag inte störa Dig längre för Du skall på operation.
- F. I fortsättningen vill jag ha en advokat.
- N. Ja, det skall jag ordna.

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bil
Sid **452**

Krinsp Bo-Erik Ahlbäck

02 Förhörplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

Rättspsykiatriska avdelningen, Uppsala

1994-06-16

09.15

K 2207-94

/UA

06
 Telefon-
förhör07
 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Flink, Erik MATTIAS

10 Personnummer

700308-7132

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortsadress), telefon bostaden

15 Medborgare I
(betr uti)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

Klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

Krinsp Jerry Erlandsson, Cå Göran Kyhle

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord och försök till mord 1994-06-11 i Stadsparken och Parkgatan-Vasagatan samt försök till mord i samband med gripandet på Promenaden vid järnvägsviadukten i Falun.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn) Advokat Gunnar Lundgren, närvarande del av förhöret.

25 Berättelse

Flink erkänner gärningen, men med brottsrubriceringen dråp och försök till dråp och uppger:

Han berättar att han var tjänstledig från sin tjänst på Dalregementet och att han steg upp och åt frukost som vanligt. Han gjorde ingenting speciellt på förmiddagen och gick vid lunchtid ner på stan. Där handlade han en bukett blommor som han skulle ge sin flickvän som skulle ta sjuksköterskeexamen kl 13.00.

Han var med vid ceremonin i kyrkan som han uppskattade pågick i ungefär en timmes tid. I samband med ceremonin träffade han Anders Berglund, Anna Broberg och även Evas mor. Eva heter för övrigt Eva Renglin. Han var klädd i militär uniform modell 87. Han berättar att han bar en pistol som i armen kallas modell 88 och som motsvarar den civila versionen av Glock. Pistolen bar han i ett axelhölster innanför uniformen. Vapnet är samma vapen som han kvitterat ut från Låda 8 och tillhör de vapen som han är ansvarig för.

Beträffande kontakterna med Eva säger han att det inte var tänkt annat än att han skulle gratulera henne och överlämna blommorna. Hon skulle iväg på någon annan tillställning. Han säger att det var ingenting speciellt som inträffade i samband med hans möte med Eva. Han tyckte att hans sinnesstämning var bra vid det här tillfället. Efter ceremonin i kyrkan följde han med Anders Berglund hem och fikade. Han säger att han gick till fots ner på stan och även hem till Anders efteråt.

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

Efter besöket hos Anders Berglund, som han tror varade ungefär en timme, blev han skjutsad av Anders hem till sin bostad. På fråga tror han att tidpunkten då är ungefär 15.30. Han och Anders hade tidigare kommit överens om att de skulle göra någonting under kvällen. Anders var med in och Flink åt lite mat och bytte om till civila kläder. De kläder han satte på sig var jeans, blå till färgen, en jeansskjorta som han tror är blårutig och en midjekort sommarjacka, blå-grön till färgen.

Pistolens, som han hade haft på sig under sin uniform, gömde han i samband med klädbytet i sin lägenhet. Han säger att han lade pistolen i en klädkammare uppe på en hylla bland kläder och handdukar. De tre magasin som tillhör pistolen lade han synligt i lägenheten. Det var tre stycken och dom var påfyllda med vardera femton patroner i varje. Han säger nu att han tror att ett av magasinerna satt i vapnet.

På fråga varför han bar pistolen på sig i samband med ceremonin så säger han att han dagen innan haft utbildning på vapnet. Eleverna hade då kvitterat ut egna vapen och han hade även själv kvitterat ut detta vapen för sin egen räkning. Man hade på hans pluton, Idrottsplutonen, inget säkerhetsskåp ännu och därför valde han att ta hem vapnet och förvara det hemma. Skälet till att han hade det på sig, när han lämnar sin bostad, är att han bedömde att förvaringen var säkrare på så sätt.

Flink och Anders Berglund åkte hem till Flinks far och hjälpte honom att lasta på ett säkerhetsskåp på en släpvagn. De var också ner på stan och tog ut pengar åt Flinks far. Då åkte de i Anders Berglunds bil. Efter det lämnade Berglund Flink hemma hos fadern, där de två åt middag tillsammans. I samband med middagen hos fadern drack Flink en folköl. De hade avtalat, han och Anders, att Anders skulle komma förbi Flinks far, när Anders i sin tur hade ätit mat. Anders kom också dit, men någon tid där vet inte Flink. Från Flinks far gick de hem till Flinks egen bostad. Hemma hos Flink drack Anders två starköl som han hade haft med sig. Det rör sig om två burkar. Flink för egen del drack två groggar, gin blandat med coca cola. Han uppskattar att alkoholmängden i varje grogg var högst 6 cl. Han bjöd även Anders Berglund på en grogg. Någon ytterligare alkohol förtärdes inte när de befann sig hemma hos Flink.

Hem från Flink gick de ner på stan. De gick först till Banken. Han vet inte tidpunkten för det här, men uppskattar att det kan vara någon gång runt klockan 21.00. På Banken stannade de bara en kort stund, bl a eftersom det inte var några där som man kände. Han kom inte ihåg om han drack någonting där, vid det här tillfället. Om så var fallet säger att han brukar dricka ett speciellt öl, som heter Weien Stefan. Det här ölet är på en halvliters flaska. Han tror att dom inte ens satt ner den korta stund de var där, utan om de har druckit så har de gjort det stående. Han kommer inte ihåg att de skulle ha pratat med några människor där, varken kända eller okända.

Från Banken gick han och Anders till Garbo. När de kom till Garbo var det ganska lugnt där, eftersom de var där rätt så tidigt. De

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

satte sig vid bardisken och tog varsin öl. Han hann dricka tre flaskor Kaltenberg starköl, innan efter en lång stund han träffade Eva som suttit längre inne i restaurangen, så att dom inte hade sett varandra.

En av tjejkerna i sällskapet, möjligen kan det ha varit Anna, kom fram till Mattias och berättade att Eva också var där.

Efter en stund gick han fram till det bord där Eva och hennes sällskap satt och hälsade på dem som satt där. På något sätt uppstod något bråk mellan Flink och Eva. Vad som var anledningen till det vet han inte riktigt, men han tror att det kan ha berott på att Eva avvisat honom på något sätt. Han kan inte heller påminna sig vad som sagts mellan dem eller om han har givit sig på Eva mera fysiskt. Eva satt fortfarande vid bordet. I vart fall resulterade det här bråket till att det kom en vakt och han blev utslängd från restaurangen. På fråga om hur påverkad han kände sig i det här läget säger han att han tror att han fram till dess att han hade gått fram till Evas bord varit i en glad sinnesstämning. Han var inte full så att han vinglade.

Sedan Flink blivit avvisad från Garbo upptäckte han ganska snart att han tappat sin plånbok och återvände därför till restaurangen. Han tror att vakten var in och letade och också hittade på den så att han fick den tillbaka. Efteråt har han vid något tillfälle träffat Eriksson-Uhr som är ett befäl på Regimentet. Det är någonstans på vägen från Garbo möjligen bort mot Geislerska Parken. Han tror att han dessförinnan kan ha träffat Eva och Anders Berglund och Anna ungefär i samma område. Han tror att Evas mor inte var med vid det här tillfället. Vad som exakt hände, om det nu hände någonting, när han träffade Eva och hennes sällskap kommer han inte ihåg. Han tror att det är efter deras möte som han har pratat med Eriksson-Uhr. De hade troligen ett längre samtal och han minns att han berättat om bakgrunden och om händelser under de sista veckorna. Eriksson-Uhr hade sagt att han tyckte att han inte kände igen Flink och att det måste ha hänt någonting. Han säger också att han var helt förtvivlad. Han kom säkert då ihåg vad som hade hänt i samband mötet med Eva men nu gör han det inte. Eriksson-Uhr hade förklarat för honom att det bästa vore att han gick och berättade för Eva hur mycket han älskade henne.

På fråga om vilket sällskap som Eva hade på Garbo säger han att det var Anna, Maria och Evas mamma. Han kan inte påminna sig att det var några fler. I vart fall är det bara tjejer som sitter tillsammans.

På något sätt hade han fått veta att Eva och hennes sällskap hade gått till Bakfickan och han gick efter dit. Han tror att han var ensam. Möjligen kan Eriksson-Uhr följt med bort till Bakfickan. När de kom in på Bakfickan gick tydligen någonting fel. Han hann inte framföra det han skulle till Eva. Han har en svag bild av att hon kan ha suttit i knä på någon kille och att han kom ut från restaurangen lika fort som han kom in. Han tror att han gick ut därifrån själv men finner det inte för otroligt att han även skulle ha blivit avvisad därifrån. Han nämner i det sammanhanget att det är det som

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

har varit grundproblemet i hans förhållande med Eva, att hon har varit så öppen mot alla killar, vilket har gjort Flink väldigt svartsjuk.

Han tillfrågas om han har känt igen någon annan person inne på Bakfickan men kan inte påminna sig detta. Han har heller inte uppfattat om Anders Berglund var där. Han kan heller inte redogöra något närmare för sina kontakter med Eva på vare sig Garbo eller Bakfickan.

Från Bakfickan drar han slutsatsen att han har gått hem, även om han inte har någon minnesbild av den promenaden. Han kan inte tänka sig att han skulle ha färdats på annat sätt. Den väg han brukar gå från centrum är Åsgatan via Hotell Bergmästaren, förbi Servicehuset, över järnvägen, parken, Statoil och Dalavallen hem till bostaden.

Flink kommer ihåg att han har varit hemma i sin lägenhet. Den minnesbild han har av besöket i lägenheten är att han vid något tillfälle knöt sina kängor. Han tror också att han har "rotat runt" i lägenheten för att leta efter någonting, vad kan han inte säga. Han vet att han har gått från bostaden i militäruniform, d v s fältbyxor, skjorta och mössa. Han tror inte att han hade uniformsjackan på sig. Han har ingen minnesbild av att han har plockat med sig några magasin från lägenheten. Han säger att han i lägenheten förvarade sina uniformspersedlar så, att kängorna står i hallen, byxorna brukar hänga över någon stol och jackan brukar han hänga upp på en galje. Inga utav dessa kläder brukar vara undanstoppade, utan det är hans vardagskläder som han har tillgängliga. När han lämnade bostaden vet han inte annat än att han gått i uniform. Om han har någonting med sig kan han inte påminna sig. Men han drar slutsatsen att han bör ha haft åtminstone lägenhetsnyckel och nyckel till gånggrinden in till regementsområdet. På den senare knippan sitter också de nycklar som går till hans befälsrum på Livkompaniets bottenvåning i C-kasernen.

Han har inget minne av vad han hade för tankar nu eller vad han skulle göra. Han kommer inte ihåg att han gick in på regementsområdet. Däremot erinrar han sig att han mött någon som han har hälsat på flyktigt strax innan kaserngården. Den platsen är ungefär mitt för bok- och blankettbyggnaden i närheten av museibygnaden. Han tror att det är en person som han har mött och han kan inte påminna sig vem det skulle ha varit. Han tror att han kan ha fått frågan om han skulle upp och jobba nu från de person han mötte. Däremot tror han inte att han har lämnat något vettigt svar själv.

Han minns att han uppe på kompaniet har gått upprepade gånger mellan det befälsrum som han delar med ett annat befäl och ett omklädningsrum/materielrum, där han har sitt skåp med kläder och vapen. Nyckeln till det materielrummet sitter i ett nyckelskåp i befälsrummet och nyckeln sitter alltid i i nyckelskåpet. Om den satt i också vid det här tillfället minns han inte. Han kommer också ihåg att han har fyllt på patroner i magasin och tror möjligen att han i det här skedet kan ha gjort sig av med de här pistolmagasinen som han inte hade någon nytta av. Han säger att de magasin han fyllde på är till AK 5 och det kan vara någonstans mellan tre och fem stycken. Ammunitionen, som han bör ha fyllt på, tror han har förvarats i en grön låda,

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

som han kallar för sin "skjutlåda", som även innehåller klisterlappar och hörselskydd m m. Där brukar han förvara litet ammunition för att ha den snabbt till hands om det skulle bli dötid och han skulle ut och skjuta utan att då behöva beställa ammunition som för övrigt ska göras tre dagar innan. Den här trälådan förvarades i ett vitt plåtskåp som står i befälsrummet. Den ammunition som han tror sig ha använt sig utav är sådan som blivit över i samband med någon skjutning. Just denna ammunition är sådan som han fått av kapten Lundmark som han delar befälsrum med. Normalt är det så att all överbliven ammunition skall redovisas efter skjutning, men han brukar behålla en liten del för att ha nära till hands. Flink tillrättalägger att det inte är rutin att man brukar behålla ammunition, utan han vill i stället säga att det händer att man gör det för att ha den nära till hands.

Han erinrar sig att han från kasernen har klättrat över staketet med taggtrådsstängsel ut mot de värnpliktigas bilparkering. Han kan inte lämna någon förklaring till varför han gör detta. I vart fall kommer han inte nu ihåg vad han haft för tankar med detta. På fråga om han kommer ihåg något ytterligare från befälsrummet berättar han att han vet att han haft sitt vapen där. Men han kommer inte ihåg att han hämtat ut det och att han skulle ha laddat det. Vapnet förvarade han i den vänstra skåphalvan i det materialrum där han hade sitt skåp. Vapnet har inte varit delat utan stått funktionsdugligt i skåpet. Han vet att han har haft vapnet i handen och han vet också att han när han kom ut gick och bar vapnet, troligen i gående färdigställning. Det har han ingen minnesbild av men det är sådant som han är lärd och så fungerar det också normalt när han bär vapnet. Det här med färdigställning innebär att man har vapnet framför kroppen, kolven mot högra axeln och pipan pekande snett neråt mot marken.

Flink vill berätta litet mer från då han befann sig i befälsrummet. Han kommer ihåg att han har slängt nycklar ifrån sig i något av rummen, antingen befälsrummet eller materielrummet. På något vis har han uppfattat det som att det skulle vara något definitivt, d v s han inte skulle återvända dit och därför inte skulle vara behov av nycklarna.

Han vet inte hur han kom över staketet, men han bör i samband med det ha haft vapnet på ryggen. Från värnpliktparkeringen har han tagit sig över Herrdinvägen mellan kasernvakten och den övre delen av parkeringen någonstans. Han kan inte säga om han på andra sidan mot Lasarettet gått in mot Stadsparken eller om han vikit av neråt. Han kom antingen i terrängen eller längs någon stig från lasarettinfarten och ner i riktning mot Kullen. Han upptäckte ett sällskap på som han tror fyra-fem människor ungefär 20-25 meter ifrån sig och sällskapet kom och gick emot honom i riktning från stan. På vägen fram till han sammanträffar med dom kan han antingen ha gått i rask takt eller möjligen småsprungit. Han har inte uppfattat några andra människor vare sig före eller efter det här sällskapet och inte heller någonting vad det är för människor han möter.

Han vet att han har skjutit många skott och att han har skjutit patronvis eld. Han har en minnesbild av att han troligen har skjutit

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

snett från sidan mot det här sällskapet. Om han har rört sig mer eller mindre eller om han har stått på samma plats kan han inte påminna sig. På fråga om hur han har riktat med vapnet tror han att han har använt sig av s k jaktskott, d v s att man höjer upp pipan och grovriktar. Hans sätt att skjuta i förhållande till jaktskott är inte helt korrekt, eftersom han skjuter patronvis två skott i rask takt och sedan gör en omriktning. Effekten av hans skottlossning var att sällskapet ramlade omkull på marken. Han hörde någon som skrek. Huruvida han sköt även när de låg ner kan han inte säga. Han säger att han efter skjutningen småsprang från platsen i riktning ner mot Tingshuset. Han kan inte erinra sig att han passerat alldeles intill de som blivit nerskjutna. Möjligen kan han ha sprungit vid sidan av stigen och i så fall till höger om dem. Någonstans vid förflyttningen neråt har han bytt magasin. Möjligen kan han i det sammanhanget också ha kastat ifrån sig något magasin.

Han fortsatte neråt förbi Tingshuset och tror att han kan ha småsprungit. Det kom en bil som han också besköt. Han uppfattade att bilen kom emot honom och att han sköt rakt mot fronten av bilen. Han tror då att han befann sig ungefär vid den nyare delen av Tingshuset. Han kan inte säga riktigt varifrån bilen kom, om den kom på Vasagatan från det ena eller det andra hållet. Effekten av beskjutningen av bilen blev att bilen stannade på gatan. Han sköt patronvis eld mot bilen, men tror inte att han har skjutit lika många skott som han gjorde uppe i Stadsparken. Han har inte uppfattat vad det är för folk i bilen och säger att det fortfarande är lite skymt.

Efter beskjutningen av bilen fortsatte han Parkgatan neråt i riktning mot Promenaden. Han har ingen minnesbild av att han skulle ha sett eller skjutit mot någon cyklist där. Han fortsatte, antingen gick eller småsprang han ner mot Promenaden över järnvägen och Promenaden till höger. Han tog Vallmangatan till vänster ner på Bergmästaregatan och Bergmästaregatan bort till en byggarbetsplats. Han kom fram till byggarbetsplatsen där han klättrade in på området över något enkelt trädstaket. Han klättrade sedan upp i byggkranen och där klättrade han invändigt upp till en plattform som finns över manöverhytten. Han kan inte säga vad han har för tankar och vad det är som gör att han beger sig upp dit, eftersom han i efterhand har förstått att om han hade tänkt gömma sig så var det en dålig plats. Det är troligen när han befinner sig uppe i kranen som han får tid och tänka och inser vad som har hänt. Han stod där och väntade att polisen skulle komma och att det ska bli slut på det hela. Vad som riktigt skulle hända när polisen kom har han inte tänkt sig. Möjligen att de skulle skjuta honom. Däremot hade han inte några tankar på att skjuta mot polisen. Han tycker att han stod där rätt länge och väntade, men ingenting verkade hända på stan. Han hörde ingen rörelse och det började ljusna. Han tyckte då att det började bli dags att gå hem och lägga sig och klättrade därför ner därifrån igen. Han kan inte påminna sig att han har vidtagit några åtgärder med vapnet i samband med att han befann sig uppe i kranen. På fråga om han varit inne på området eller uppe i kranen tidigare så svarar han nej. Han fick också en känsla av att det var en morgon vilken som helst och att ingenting egentligen hade hänt.

Förhöret avbryts kl 12.05.

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

Förhöret fortsätter kl 13.40.

Han lämnade byggkranen och byggarbetsplatsen och gick Bergmästaregatan bort mot Vallmansgatan och tog den upp till vänster och sedan Promenaden till höger. Hans avsikt var att gå hem och att ta vägen via järnvägsstation, lokstallarna och upp vid kyrkogården. Han gick på Promenaden troligen något kort stycke på gångvägssidan, innan han sneddade över Promenaden upp mot järnvägsbron. När han har passerat ungefär halvvägs över järnvägsbron uppfattar han en 740 Kombi som stod uppställd med fronten mot honom och i hans gångriktning på höger sida av den väg som går in mot järnvägsstationen. Han tror att bilen är blå men är osäker på detta men kände igen fronten på Volvo 740.

När han fick syn på bilen har han såvitt han kommer ihåg inte reflekterat över vad det var för bil. Det kan möjligen vara så att någon dörr på bilen också stod öppen. Han kommer inte ihåg om det är någon som anropat honom utan vet att han har blivit träffad i höften. Han har inga minnesbilder av vad han har gjort själv i det läget, om han har höjt sitt vapen, skjutit och han kommer heller inte ihåg att det skulle ha varit någon eldstrid emellan honom och någon vid den här bilen. I bilen har han för övrigt inte uppfattat några människor. Av träffen ramlade han ner över järnvägsspåret och blev liggande över spåret och på den vänstra rälsen i hans färdriktning.

Sedan han ramlat ner var han borta några sekunder. När han kvicknade till hörde han att det var någon som skrek till honom att han skulle ligga still. Han förstod att det är polisen som skrek till honom, även om han inte såg någon, bland annat p g a av att han låg med huvudet neråt och ögonen tårades av den smärta han själv upplevde. För att undvika att han skulle bli skjuten tryckte han vapnet ifrån sig. Han hörde också att poliserna ropade efter förstärkning. Man diskuterade sinsemellan om vem som hade ammunition kvar och vem skulle göra vad när de gick fram till honom. Han upplever att det tog en liten stund innan det kom fram någon till honom.

Innan polismännen kom fram till honom har han också uppfattat att man tillkallade ambulans. Han låg lite illa med höger ben och frågade om han fick råta på benet. Poliserna sade åt honom att de skulle skjuta om han rörde sig. Därför valde han att ligga kvar. Det kom fram någon polis och frågade honom var han hade Glocken. Han svarade att han hade den hemma. Man frågade också om personnummer och namn. Han har inte sett de poliser som pratade till honom, eftersom han blev liggande på mage och fick handfängsel på sig. Möjligen har han också tillfrågats om vad han hade för militär grad. Angående avståndet till Volvon, som han upptäcker på järnvägsbron, uppskattar han det allt mellan 25 och 75 meter.

Flink fördes i ambulans till Lasarettet och vill minnas att han blev liggande på mage i ambulansen. Han kom till akutmottagningen och dit anlände senare Lena Hagström som tydligen hade fått reda på vad som hade hänt. Det skulle ha kommit till hennes kännedom genom att polisen skulle ha ringt till hans far. Han vet också att han hade en polis vid sjuksängen hela tiden och den polismannen visade den kula

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

som hade träffat honom. Han upplevde också att han blev väl omhändertagen sedan han kom in till Lasarettet.

På fråga om hur många gånger han bytt magasin, så kan han inte erinra sig mer än det tillfälle han har berättat om efter första skjutningen. När det gäller antalet patroner så har de magasin han haft med sig varit fulla. Det är som han tidigare nämnt 3 - 5 stycken. På frågan om han uppfattat det som krig, säger han att han inte gjort det. Han medger dock att han har handlat rent instinktivt som man är lärd att hantera sitt vapen.

Flink tillfrågas om han rört sig nere på stan tidigare iklädd fältuniform och med vapen. Han svarar nekande på den frågan. Han säger att han har en bil som han inte använder och en cykel som står hemma hos hans far, som han använde senast första året på gymnasiet. Han har inte tillgång till någon militärcykel. Han berättar också att han burit pistol under civila kläder i samband med att han varit på väg ner till Polishuset för att skjuta tillsammans med Ove Snell.

Han tillfrågas om han burit vapen även när han varit ute på stan kvällstid t ex i samband med krogbesök, men på det svarar han nekande.

FÖRHÖR ANGÅENDE BESLAG

Beslag 2003-94-266

Punkt 1

En beställning där han har lånat ut sin AK 5:a till löjtnant Edbäck, som skulle skjuta någon tävling för befäl. Han har fått tillbaka vapnet och beställningen har blivit liggande kvar, utan att han har rivit den.

Punkt 2

Dessa ljus har troligen hittats i källaren i samband med att han och kapten Lundmark gått igenom Idrottsplutonens olika utrymmen. Han har då lagt dem där tills vidare.

Punkt 3

De nycklar som sitter på nyckelringen är den som är märkt A: är nyckeln till gånggrinden mot Surbrunn. Den nyckel som har flera siffror på är den som går till hans befälsrum och vissa gemensamma utrymmen på kompaniet. Den svarta plastgrejen på nyckelringen är till en gastät ficklampa. En av abloynycklarna går till hänglåsen som sitter på hans klädskap i materielrummet på kompaniet. De två övriga abloynycklarna är han osäker på vart de går. De kan gå till lösa hänglås som han har liggande antingen i bostaden eller på Regementet. De tillhör inget ytterligare utrymme som han disponerar.

Punkt 4

Uniformsmössan är hans och för övrigt den enda han har och som han hade på sig när han gick hemifrån på kvällen. Det s k plastlocket är en vikkåsa och ammunitionssaskarna har legat antingen i materielrum-

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

met eller befälsrummet. Magasinet tillhör AK 5 och patronen är till AK 5. Han tror beträffande magasinet att han kan ha haft 8-10 stycken sådana.

Punkt 5

Ammunition som han tidigare berättat om i förhör som låg i den s k gröna skjutlådan.

Punkt 6

Den stora långa nyckeln går till vapenskåpet som är hans och står hemma hos hans far. En liten mässingfärgad nyckel som slutar på nummer 47 går till hans fars garage. En liten mässingfärgad nyckel som slutar på 74 går till faderns hus. En tillhållarnyckel går till verkstadsdörren hos hans far. En liten silverfärgad nyckel är huvudnyckeln till bostadsområdet bl a till tvättstugan. Den sista nyckeln är nyckeln till hans lägenhet.

Punkt 7

Den tillhör säkert Lundmark. Det är i vart fall inte hans.

Beslag 2003-94-267

Punkt 1

Den pistol 88 som han kvitterat på Regimentet.

Punkt 2

Det är ett avskjutet pansarskott som aldrig har varit skarpt utan varit försett med barlast. Han har fått det av sin far och det är från F 15 i Söderhamn, där det har avskjutits. Det används i det här skicket endast som visningsföremål.

Punkt 3

Ammunition som kom hemifrån hans far och som är avsedd för bl a polisens tjänstevapen Sigh Sauer. Han har provat den här ammunitionen i Glockpistolen och sett att det fungerat.

Punkt 4

Kan vara ammunition som blivit kvar sedan har varit och skjutit vid något tillfälle. Han har ingen pistol som han kan skjuta den här ammunitionen med, men däremot har han gevär.

Punkt 5

Ammunition som en kille från Stockholm som var kurskamrat till honom har skaffat åt honom och som han mest samlar på.

Punkterna 6 och 7

Det kan han inte svara på, när han inte har sett dem.

Punkt 8

Det rör sig om vanlig K-pistammunition.

Punkt 9

Två övningshandgranater av gammal typ som han fått för många år sen.

/Forts Flink, Erik MATTIAS/

Punkt 10

Den ammunitionen representerar ett tvärsnitt av den ammunition som finns inom Försvaret.

Punkterna 11 och 12

Det är hans anteckningsblock och kalender.

Punkt 13

K-pistpatroner på laddramsbricka.

Punkt 14

Patroner till en revolver som han har och det bör vara .38 Special båda två.

Punkt 15

Plånboken är hans.

Beslag 2003-94-268

Samtliga vapen är hans och som han har licens för.

Beslag 2003-94-274

Punkterna 1 - 3

Det är det vapen som han haft med sig under natten och tillhörande magasin.

Punkt 4

Det är hans kniv. Han vet mycket väl vilken det är.

Beslag 2003-94-280

Det är ammunition som han har fått via sin far och som är avsedd för övningsskjutning med ett gevär som han har i samma kaliber. Det kan också vara ammunition som han fått ut för övningsskjutning i samband att han var med i FBU för många år sen.

Beslag 2003-94-273

Två magasin som tillhör pistol 88 eller Glock.

Nyckeln märkt beredskapsvapen är till den låda som finns i serviceförrådet, där han förvarade pistolen som han har använt under utbildning. Den lådan kom han endast åt då serviceförrådet är öppet.

De fem nycklarna på ring, där går patentlåsnyckeln till ytterdörren till ett utrymme i samma byggnad som serviceförrådet. Abloynyckeln går till en gallertrådbur och övriga tre nycklar till en kista där man tidigare förvarat vapen.

Förhöret avslutat kl 15.05.

01 Förhørsledare

FÖRHÖR

Bli
Sid **462**

Krinsp Bo-Erik Ahlbäck

02 Förhørsplats

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

Rättspsykiatriska avd, Uppsala

1994-06-22

09.30

K 2207, 2254-94 /UA

06 Telefon-
förhör 07 Förhöret intalat
på blad/band 08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

10 Personnummer

Flink, Erik MATTIAS

700308-7132

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och adress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
Har
 körkortAnnan kör-
kortshavare Har
traktorkort

Klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (1 ex tolk)

Krinsp Jan Persson

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord samt försök till mord.

Fortsatt förhör.

24 Försvare (best i 12 § FuK iakttagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

Försvaren Gunnar Lundgren ej närvarande

25 Berättelse

Flink tillfrågas till en början om uppgifter som Holmdahl lämnat i förhör angående fredagen den 10 juni.

Flink känner inte igen de uppgifterna att han skulle ha besökt Regimentet på fredagen som Holmdahl berättat om. Han har heller inte haft någon telefonkontakt med Holmdahl i det ärendet som avses i förhöret. Han har heller inte varit i Mora. Om man då med Mora menar orten norr om Siljan. Han tillägger att han har inte heller varit på Mora kompani, om man skulle ha uppfattat att han varit där. Han känner inte igen dom här uppgifterna eller med tanke på något tidigare tillfälle överhuvudtaget. Han har inte varit på Gagnef för att ordna lokaler eller utrymmen för sin tjänstgöring där. Han menar att Holmdahl måste ha förväxlat honom med någon annan, när han lämnade dessa uppgifter.

Flink tillfrågas om han för egen del använt några tabletter i form av anabola steroider eller annat. På den frågan svarar han nej och säger att han inte ens har varit i kontakt med sådana preparat. Han säger att han har hört rykten om att det skulle ha förekommit bland värnpliktiga, men vad i för någon form, närmare vet han inte. Däremot har han inte hört talas om att det skulle förekomma bland befälen på Regimentet. Han berättar också att han bedrivit mera kontinuerlig träning sedan han kom i kontakt med kapten Lundmark någon gång i april, då han började på Idrottsplutonen. Den träning han bedrev tillsammans med Lundmark var löpning och styrketräning. Löpningen ägde rum varannan dag och styrketräningen varannan dag, varvat under arbetsdagarna måndag till fredag. Den träningen ägde rum till ungefär för tre veckor sedan och därefter har de tränat vid

endast enstaka tillfällen. Att träningen inte har skett med samma kontinuitet som tidigare har berott på att antingen Flink eller Lundmark varit lediga.

Beträffande sitt umgänge med alkohol berättar Flink att han sällan brukar köpa hem sprit och ha hemma. Han brukar ibland ta någon öl, innan han går ut på krogen och de besöken har skett fredagar och lördagar. Oftast har det bara varit en av kvällarna och vid enstaka tillfällen båda kvällarna. Någon alkoholförtäring mitt i veckan har inte ägt rum, annat än möjligen i samband med någon plutonsfest som i så fall ägt rum en gång per halvår. De kvällar han gått ut så har han druckit öl på krogen i långsam takt. Han brukar oftast gå hem tidigt, antingen på grund av att det inte har varit roligt eller att han blivit trött. Han har sällan stannat kvar till stängningsdags på krogen. Han säger att han brukar bli berusad, men inte så att han haft minnesluckor. Det har inträffat att han vid några enstaka tillfällen druckit sig så berusad att han även har tagit snedsteg. Han säger att det där kan bero på i vilket tillstånd man är, om man är trött och självfallet hur mycket alkohol man dricker. Det han företrädesvis brukar dricka är öl. Det har hänt även att han har druckit starksprit, även om det inte har varit ofta. Han säger dock att vid tre tillfällen under senare tid har han druckit starksprit. Dessa tillfällen har samband med vissa händelser som har inträffat.

Flink börjar berätta om ett tillfälle en torsdag, troligen i slutet av april eller början av maj. Han var i sin bostad och hade besök av en kollega Henrik Eriksson. Senare kom även ytterligare en kollega Stefan Rönnkvist och en kompis Anders Berglund hem till honom. Flink hade vid det här tillfället köpt ut en stor flaska whisky, 70 cl, och ringde till Henrik Eriksson som han bjöd hem. Han och Eriksson delade på den här flaskan. Under tiden som Flink och Eriksson delade på flaskan tillkom Rönnkvist och Berglund. De kan också möjligen ha blivit bjudna på whiskyn. Han vill dock minnas att Anders hade egen öl med sig.

Flink säger att de var berusade, men att dom var på bra humör och att han för egen del visste vad han gjorde. De skulle gå ner på stan och på vägen ner ville han gå förbi hos Eva på Sturegatan. Anders Berglund hade troligen gått ner på stan eller ner till centrum direkt, medan Eriksson och Rönnkvist var med honom bort på Sturegatan. Utanför Evas bostad träffade de fänrik Jönsson och Eriksson och Rönnkvist blev kvar på gatan och pratade med honom. Flink visste inte om Eva var hemma, men det visade sig att hon var det. Han var in till henne och de stod i köket och pratade.

Flink ville prata med Eva om deras förhållande och få någon bekräftelse på om han hade henne kvar. De stod och pratade ganska länge och han vill minnas att de höll om varandra. Han säger att tidvis är det ett upprört samtal, men det är aldrig upphetsat. Med upphetsat menar han då att det inte var höjda röster. Med upprört menar han då mera känslomässigt. Eriksson och Rönnkvist kom in och tyckte väl att det var dags att gå därifrån. De uppehöll sig i ett angränsande rum, medan Flink ville säga några sista ord till Eva, fortfarande i köket. Eva stötte honom ifrån sig. Flink höll då fast Eva, som bad honom släppa henne. Eriksson kom in i köket och just då

höll Flink Eva om axlarna och tryckte ner henne på en stol. Han har efteråt förstått att Eva menar att han hållit ett tag runt halsen, men så uppfattade han det inte själv. Han vill minnas att Eriksson sade nånting i stil "Men vad håller du på med?" när han kom in i köket. Flink säger att det grepp han hade runt Eva var helt kort, under ett par sekunder. Han släppte då han insåg att han kanske gjorde henne illa. Anledningen till att han höll det här taget kan ha berott på att han känt sig avvisad av Eva som troligen tyckte att det var onödigt att prata om deras förhållande när han var onykter. Efteråt ville Eva lämna lägenheten, men Rönnkvist tog ut Flink ut på gatan, medan Eriksson såg till att Eva blev kvar i lägenheten. Flink var ångerfull direkt efteråt, när han insåg att han kanske hade gjort Eva illa. Eriksson var kvar rätt länge och pratade med Eva i lägenheten, medan Flink och Rönnkvist befann sig utanför. Rönnkvist följde sedan Flink hem till hans bostad, sedan han fått ett halvt löfte via Eriksson att få träffa Eva igen. Han tror att han kan ha kommit hem till sin bostad runt midnatt någon gång. På fråga om han varit aggressiv eller liknande mot sina kollegor vid det här tillfället svarar han nekande. Han menar att dom gör ingenting för att jävlas med honom utan enbart för att stötta och hjälpa.

Tillfälle nummer två som Flink vill berätta om inträffar någon gång troligen i mitten av maj. Det här är också en torsdag och han var ledig hela den veckan. Hans far befann sig i Söderhamn och därför bodde Flink i faderns hus för att se till det. Anders Berglund och Andreas Broberg kom hem till Flink och hade drygt ett 75:a hembränt med sig. Flink hade själv köpt öl och hade innan hans kamrater kom druckit två burkar starköl. Han är litet osäker på antalet. Andreas och Anders kom hem till honom någon gång vid sju - halv åttatiden på kvällen.

Av den starksprit som Anders och Andreas haft med sig gjordes s k lakritsshots, d v s man krossar lakritsgodis och blandar i spriten, där det sedan löser upp sig. Flink fick för egen del ett glas, modell större snapsglas, av spriten. Möjligen kan han ha fått ytterligare något. Han fortsatte i övrigt att dricka mer öl. Han tror att han kan ha druckit sammanlagt sex öl. De blev alla berusade och lämnade faderns hus för att gå ner på stan någon gång mellan kl 21.00 - 22.00. Han tror att de hade planerat att vara nere på stan framåt 22-tiden.

Han minns sedan ingenting mer av kvällen utan vaknade morgonen därpå i sin egen lägenhet. Han hade ont i hela kroppen, i leder. Han hade svårt att stödja på höger ben och hade en lårkaka på insidan av höger lår och någon sträckning i vänster vad. Dessutom hade han ett skrubbsår i pannan. Han fick en känsla av att något hade gått snett mellan honom och Anders och Andreas. Han fann i övrigt i lägenheten att det var god ordning, att kläderna var upphängda och dörren låst. Däremot låg hans nyckelknippa slarvigt slängd på köksbänken.

Utan att äta frukost gick han hem till faderns hus, där han åt frukost och lade sig för att vila. Sedan ringde han hem till Andreas och frågade vad som hade hänt kvällen innan. "Vet du inte det?" frågade Andreas. "Nej," svarade Flink, "men jag förstår att någon-

ting gått snett". Andreas berättade då att Flink hade spöat både Andreas och Anders. Flink frågade varför han gjort det, men det visste inte Andreas. Han bad då Andreas ta Anders med sig och komma hem till honom och de dök upp tidigt på eftermiddagen den dagen.

Anders Berglund haltade när han kom hem till Flink och de satte sig ner för att prata. Det var mest Andreas och Flink som pratade. Han berättade att Flink hade flugit på honom helt utan förvaring. När Flink undrade varför så sade Andreas att han inte visste vad som utlöste det hela. Händelsen skulle ha inträffat i ett mindre skogsparti som ligger strax hitom Surbrunnsvägen från centrum räknat. De skulle ha varit på väg ner till stan och dessutom varit upp i Flinks egen lägenhet. Andreas berättade också att de fått omkull honom på marken och att Anders till en början hade sprungit därifrån, men att dom sedan gemensamt hade fått omkull honom. När Andreas berättade om detta så hade Flink ett mycket svagt minne av att de hade varit i hans lägenhet i något ärende. Han mindes också att han vid något tillfälle hade legat på rygg och att Anders och Andreas hade hållit i hans armar. Flink säger att han fick en känsla av att Andreas och Anders i själva verket visste vad som utlöste bråket kvällen innan, men att de inte ville berätta det för honom.

Det tredje tillfället som Flink menar haft samband med spritför-
tåring är händelserna som föregick det som senare hände i Stadsparken och på Parkgatan.

Han tillfrågas i samband med det om de inköp han gjort av sprit torsdagen den 9:e.

Flink berättar då att det var en flaska whisky han köpt till sin far och lämnat den där också, eftersom han ansåg sig vara skyldig fadern detta. Punschen köpte han ut och lämnade också den hos sin far. De har nämligen som tradition att de torsdagar de har möjlighet brukar de äta ärtsoppa med ett glas punsch till. En halvflaska gin inköpte han för egen del. Det var också den han drack groggar på på fredagskvällen.

Ett uppehåll i förhöret görs mellan kl 10.55 och kl 11.07.

Beträffande Flinks förhållande till Eva berättar han att han hade träffat henne vid två tillfällen hemma hos Andreas Broberg någon gång under vintern. Han träffade henne sedan en torsdag omkring vecka 13 på Restaurang Garbo. Flink hade då Anders Berglund med sig och Eva var i sällskap med Anna Broberg. De träffades därefter inte under helgen, troligen på grund av att Eva var bortrest, men hade kontakt med varandra veckan efter och då började de också träffas mera regelbundet. Under den efterföljande månaden i stort sett bodde Eva hemma hos Flink. Under den månaden var också allting perfekt enligt Flink. Eva hade vid den tiden ett elevrum på Norra Järnvägsgatan.

Han berättar att osäkerheten om deras förhållande uppstod i samband med att Eva flyttade till sin lägenhet på Sturegatan. Av olika an-

ledningarna träffades de inte lika regelbundet. Han upptäckte också att han blev svartsjuk, som för övrigt är en känsla som han aldrig upplevt med någon tjej tidigare. Han vet att de vid något tillfälle var ut och han tyckte att Eva betedde sig mot andra killar som hon borde bete sig mot honom. Han menade att hon var väldigt öppen mot andra killar och fysisk i sin kontakt med dem. De pratade om det här och kom möjligen fram till att han missuppfattade hennes beteende. Han förstod att det var hennes sätt att vara. Han förklarade också för Eva hur han som kille såg på hennes uppträdande och även killar i allmänhet. Det kunde uppfattas mera som en invit än bara ett trevligt uppträdande.

Flink berättar att de har diskuterat sitt förhållande emellanåt, han och Eva. Han har upplevt att det har varit svårt att få något besked av henne. Ibland har de bestämt att de inte skall träffas, ibland skulle de göra uppehåll, varefter Eva har sökt upp honom ändå strax efteråt. Han har också känt en osäkerhet, då han inte hört någonting från Eva. Om det har berott på hennes studier eller att hon inte ville träffa honom. Han säger också att Eva är enormt övertygande gentemot Flink och även mot andra bekanta. Han upplever inte direkt att Eva svikit honom, men att han fått olika besked och därför känt en mycket stor osäkerhet.

Förhöret avslutas för lunchuppehåll kl 11.30.

Förhöret återupptas kl 12.40.

I samband med förhöret går förhørsledaren tillsammans med Flink igenom hans dagboksanteckningar från den 31 mars. Med ledning av dem kan han säga att han träffade Eva den 31 mars på Garbo som han tidigare berättat om. Och att händelsen i Evas bostad inträffade torsdagen den 28 april. Händelsen med kompisarna Anders och Andreas inträffade på Kristi Himmelsfärdsdag, d v s den 12 maj.

Flink berättar att natten mellan söndag och måndag, 15 och 16 maj, kom Eva hem till honom tillsammans med hans far, Mats Flink. Eva hade då fått kännedom om det som hänt mellan honom och Anders och Andreas dagarna innan. Hon hade då kontaktat hans far och även berättat det hon visste om händelserna för honom. De hade ingående samtal om vad som hänt och han fick veta att hans far haft kontakt med Lena Hagström sedan han fått kännedom om den här händelsen. Eva tyckte också under samtalet att de borde kunna vara tillsammans, hon och Flink. Hon är också orolig för Mattias. Han berättar också att han tidigare på söndagen vid 10-tiden hade gjort slut med Eva. De gjorde han för att förhållandet blev alltmer plågsamt och det var bättre att avsluta det. Dagen efter, måndagen den 16, pratade han med Lena Hagström som rekommenderade honom en kontakt med en speciell psykolog. Lena skulle då ordna det för hans räkning.

Han berättar att han fredagen den 3 har ringt till Lena Hagström. Lena kom hem till honom och pratade med honom och vad han är ledsen över då, det är hans förhållande till Eva som han plågas av. Under helgen sedan, den 4 och 5, tror han inte att han var någonstans. Möjligen träffade han Anders Berglund båda dagarna mitt på dan och

fikade. Däremot har han inte varit ut på stan och på krogen under den helgen.

Flink delges uppgifter om att det berättas om en händelse som inträffade bl a i anslutning till Restaurang Garbo lördagen den 4:e. Han anser att det inte är han som varit på platsen. Beträffande den klocka som han haft inlämnad hos Tysk, så var den inlämnad enbart för batteribyte. Den klocka han normalt bär på sig är en Rolex. Den har inte varit inlämnad på någon reparation.

Eva och Anders Berglund var förbi och fikade på måndag kväll. Samma sak hände på tisdag att Anders och Eva var förbi och fikade. Eva ringde senare på natten vid halv ett-tiden från stan och ville att Flink skulle komma och möta henne. Eva var onykter och han gick och mötte henne och de gjorde sällskap hem till Flink, där Eva också övernattade till dagen därpå. Hon fanns kvar där när han gick till sitt arbete på onsdag morgon. Vid lunchtid kom Eva till kasernvakten och ville ha tillgång till hans lägenhet för att kunna ringa till sin mor. Han följde med Eva och släppte in henne i sin bostad. Han har vid något tillfälle sagt att han skulle komma till kyrkan på fredagen när Eva hade sin avslutning på utbildningen. Han hade heller ingen kontakt med Eva förrän han träffade henne vid kyrkan.

Flink tillfrågas om han burit sin pistol, Glock, när han varit nere på stan.

Han säger att han vid några tillfällen kanske ha burit den på sig, i samband med att varit på väg till och från skjutbanan. Vid dessa fall har han oftast använt sig av hölster som fästs på livremmen och på höger sida. Han har även axelhölster, förutom de två olika hölsteren för livrem. Han har däremot aldrig vid något tillfälle burit pistolen i samband med att han varit på exempelvis krogen. I de fall han har använt hölstret vid livremmen har han aldrig haft det fäst på ryggen.

Flink tillfrågas om en ryggsäck i grönt kamouflagematerial som anträffats i materialrummet i anslutning till hans befälsrum.

Han säger att han äger en sån och att han använder den så gott som dagligen, dels till och från jobbet och i jobbet. Han brukar ofta förvara fyskläder, regnkläder, jacka, tröja och böcker i den. I de fall han har använt fyskläder brukar han ta hem dem i ryggsäcken och torka dem hemma. Han har ingen minnesbild av att han skulle ha tagit den ryggsäcken med sig från bostaden på natten den 11, när han gick till Regementet. Han säger samtidigt om han hade för avsikt att använda ryggsäcken till något annat hände det att han tömde ur fyskläder och annat som han hade i den först.

Förhöret avslutat kl 13.40.

Förhöret inläst på band i närvaro av Mattias Flink efter hand under förhöret. Han önskade ej bandet återuppspelat.

01 Förhørsledare

Krinsp Bo-Erik Ahlbäck

FÖRHÖR

Bil 468
Sid

02 Förhörplats

Rättspsykiatriska avdelningen

03 Förhørsdatum

04 Förhör börj kl

05 Dnr

1994-06-29

09.55

K 2207-94 /JL

Uppsala

06

 Telefon-
förhör

07

 Förhöret intalat
på blad/band08 Utskriften ut-
förd av (sign)

09 Hörd person (efternamn och alla förnamn i rätt följd, tilltalsnamnet markeras)

Flink, Erik MATTIAS

10 Personnummer

700308-7132

11 Yrke/Titel

12 Födelsehemort (församling och länsbokstav)

13 Kyrkobokföringsort (församling och länsbokstav)

14 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden

15 Medborgare i
(betr utl)

16 Alternativ bostadsadress och telefon

17 Anställning (arbetsgivare, postadress), telefon, central sjömansregistrering

18 Föräldrars namn och postadress (betr misstänkt som är underårig eller utlänning)

19 Ställning till misstänkt - målsägande
- vittne20 Körkort m m
 Har
körkort Annan kör-
kortshavare Har
traktorkort

klass (betr kk)

länsbeteckning

Nat bokst (betr kk)

21 Den hörde är

 misstänkt målsägande vittne

22 Förhörsvittne eller annan närvarande (t ex tolk)

Krinsp Jan Persson.

23 Underrättad om misstanke för/Anledning till förhöret

Mord. Kompletterande förhör.

24 Försvare (best i 12 § FuK iaktagna)

 Önskas ej Önskas (Ev namn)

advokat Gunnar Lundgren, närvarande vid förhöret.

25 Berättelse

Inledningsvis vid förhöret tittar Flink tillsammans med övriga närvarande på den rekonstruktion som gjorts och spelats in på video. Mattias får inga ytterligare minnesbilder i anledning av den videon och har därför inga ytterligare kommentarer till den.

Ett band innehållande musik av Ultimathule spelas upp för Mattias. Han tillfrågas om han känner igen musiken. Han svarar att han tror att det kan vara Ultimathule, men säger sig inte ha hört det här bandet tidigare.

Han underrättas också om att två personer uppger sig ha skjutsat Mattias till regementet och i samband med den bilfärden spelat det här bandet. Han har ingen minnesbild av någon sådan bilfärd och tycker också att han borde ha haft det om han skulle ha åkt bil nere ifrån staden.

Platsundersökningsprotokollet gås igenom med Mattias och när det gäller det protokollet har han heller inga ytterligare uppgifter

att lämna.

Mattias tillfrågas om han kände Johan Tollsten. Han säger sig inte känna honom. Däremot låter efternamnet bekant och möjligen kan det vara så att hans fader har någon äldre kompis med det efternamnet.

Mattias tillfrågas återigen om han kan ha något samband med den händelse med en klocka som två flickor har berättat om. Han vet med säkerhet att han inte varit på den aktuella platsen. Han var ute och fiskade troligen på lördagen. Den helgen var han över huvud taget inte ut på krogen.

Mattias tillfrågas återigen om han har burit sin pistol Glock på sig när han har varit nere på staden. Han hävdar att vid de tillfällena han har haft pistolen på sig i staden så har det haft samband med att han varit på väg till eller från skjutning på skjutbanan. Detta gäller oavsett vad Björkman har påstått i förhör.

Mattias tillfrågas återigen om uppgifterna att han skulle ha besökt Gagnefs kompani och löjtnant Holmdahl fredagen den 10. Han hävdar att Holmdahl måste ha tagit fel på antingen dag eller person. Mattias berättar att man på regementet ofta brukar förväxla honom med en annan fänrik som heter Markus Hjelm. Han berättar också att det aldrig var meningen att Mattias och kapten Lundmark skulle flytta över några grejer till Gagnef vid tjänstgöring under sommaren där. Däremot skulle de möjligen ordna något skrivbord. De hade samma vecka och möjligen också veckan dessförinnan varit där och bland annat märkt upp sängar. Vid det här besöket under den här veckan före den 10 var de in i ett större rum i närheten av Holmdahls tjänsterum. Där fanns då en rödhårig kvinna som visade kort från någon festvecka dessförinnan där Lundmark deltagit. Holmdahl träffade de över huvud taget inte vid det besöket. Besöket kan ha varit så sent som på torsdagen den 9, men troligen någon dag dessförinnan. Vid det här besöket kom också nyblivna fänriken Bark in och skulle jobba med datorn.

Vi går igenom de tidigare förhören med Mattias och där han vill göra vissa korrigeringar.

Vid förhöret från den 16 juni och sidan 2 längst ned sägs det att han och Anders skulle ha varit på Banken. Mattias säger att han är högst osäker på om det verkligen var på det viset. De uppgifter han har lämnat i förhöret kan röra sig om spekulationer från hans sida eftersom han säger att det är mer en regel än undantag att man först går till Banken när man går ned på staden. Sidan 3 tredje stycket har han uppgivit vid det tidigare förhöret att det skulle ha uppstått bråk mellan honom och Eva. Han säger nu att då han först gick fram till bordet uppstod inget bråk. Däremot har det inträffat vid något tillfälle därefter och om det har varit vid det bordet där Eva satt eller om det har varit på någon annan plats på restaurangen kan han inte säga.

På sidan 4 sista stycket står det att han skulle ha gjort sig av med pistolmagasin på regementet. Han säger nu att han har inget minne av att så skulle vara fallet. Det samma gäller de nycklar som han skulle ha slängt ifrån sig och som finns på sidan 5 i tredje stycket. Han har ingen minnesbild av att ha slängt ifrån sig nycklarna. däremot är hans minnesbild ljudet av nycklar som ramlar i golvet.

På sidan 6 första stycket står det att han skulle ha småsprungit från platsen uppe vid stadsparken. Han kan inte säga om han sprang eller gick därifrån. Han har helt enkelt ingen minnesbild i fallet.

I samma stycke sägs det att han eventuellt kastat ifrån sig något magasin. Det har han ingen minnesbild av. Däremot har han en minnesbild av ljudet från magasin som ramlar i marken. Huruvida det var pistol- eller AK-magasin det kan han inte avgöra.

På sidan 6 sista stycket står det att han uppe i kranen skulle ha insett vad som hänt. Han säger att han då inte insåg vad som hade hänt. Den insikten har han fått först efteråt. Vad Mattias reagerar mot är ordet inse som han tycker är väl starkt i det här sammanhanget. Däremot var det nog så att han var medveten om att han hade skjutit

och att han hade gjort någonting som var fel.

På sidan 7 första stycket den färdväg som beskrivs via järnvägsstationen och lokstallarna är möjlig tänkt färdväg. Däremot vill han inte säga att det var hans avsikt att gå just den vägen. När det gäller platsen där han korsade Promenaden kan han inte säga om det skedde omedelbart i närheten av Vallmansgatan eller längre bort mot Parkgatan.

På sidan 8 andra stycket säger han att han handlat instinktivt när det gäller handhavandet av sitt vapen. Han vill förtydliga detta och han menar att hanteringen av vapnet är ingenting som han behöver tänka på hur han skall göra. Det sitter i ryggmärgen och utförs reflexmässigt på rätt sätt vid varje tillfälle.

Förhöret avslutat klockan 11.35.

Förhöret är inläst på band efter hand.

01 Myndighet
Falun
05 Arbetsenhet

02 Myndighetskod
2003

Arkivexemplar

PERSONBLAD 3

03 Referensnr

06 Utskriftsdatum

P 3-70-

259072

04 Sid/Bil
472
07 Nr arr-ligg

Rotel 3

1994-06-12

IDENTITETSUPPGIFTER	08 Efternamn och alla förnamn (i rätt följd. tilltalsnamnet markeras) Flink, Erik MATTIAS										09 Personnummer 700308-7132													
	11 Yrke/Titel Fänrik			12 Tidigare efternamn			13 År för namnbyte		14 Födeiseort för utländsk medb (ort, statsnamn)															
	15 Folkbokföringsort (församling) Kristine			länsbokstav W		16 Medborgare i (betr utl)		17 Kön (betr utl) Man <input type="checkbox"/> Kv <input type="checkbox"/>		18 Sv medb år	19 Civilstånd ogift													
	20 Körkort m m <input checked="" type="checkbox"/> Har Körkort <input type="checkbox"/> Annan körkortshavare <input type="checkbox"/> Har traktorkort			klass (betr kk) B		länsbeteckning		Nat bokst (betr kk)		22 Öknamn (utan citationstecken)														
23 Postadress (utdelningsadress och ortadress), telefon bostaden Surbrunnsvägen 2 B, 791 41 Falun, t 023-14336																								
BROTT (skriv i fält nr-följd)	24 Skälig misstänkt för (vid flera brott behöver endast det grövsta brottet anges) Mord										25 Tid/Tidsperiod för brottet/brotten 94-06-11													
	Mynd-kod 2003		Dnr-År 2207-94		Brottskod 0323		Antal 7		Mynd-kod 2003		Dnr-År 2207-94		Brottskod 0302		Antal 1		Mynd-kod 29		Dnr-År		Brottskod		Antal	
	30								31								32							
ID-KONTROL	33 Identitetskontroll (ange hur identiteten styrks: i ex id-handlings art, nr, år/namn på person som styrkt identiteten) Känd										Id-kontr utförd av B-E A													
	35 Föräldrars namn och adress (ifylls endast betr misstänkt som ej fyllt 20 år samt betr utlänning)																							
ÖVRIGA PERSONALIER	36 Skolutbildning																							
	37 Anställning (nuvarande och tidigare: trd. art, arbetsgivare samt telefon till nuvarande arbetsplats). central sjömansregistering FALU TINGSRÄTT Ink 94-07-07 Akt B 917 194 Aktbil 19																							
	38 Arbetsföret och nuvarande hälsotillstånd																							
FRIHETSBEVÄNDE M M	39 Inkom <input type="checkbox"/> på kall <input type="checkbox"/> Medtagen <input type="checkbox"/> Hämtad <input checked="" type="checkbox"/> Gripen datum, kl 94-06-11 03.25					enligt beslut av					40 Införd (datum, kl)													
	41 Medtagen/Hämtad/Gripen av Krinsp B Bergström - på O Blomfjord					42 Plats för medtagande/hämtande/gripande Järnvägsviadukten, Promenaden Falun																		
	43 Införd av					44 Gripande anmänt till åkl (datum, kl) 94-06-11 06.35			45 Förhör jml RB 24:8 (datum, kl) 94-06-11 08.45															
	46 Anhållen (datum, kl) 94-06-11 09.25					av då C Wikner		47 Anhållen i sin frånvaro	48 Häktn-framst den 94-06-11	49 Häktad den 94-06-11	50 Foto år	51 Dakt år												
	52 Reseförbud den					meddelat av		53 hävt den		54 Frigiven/Lämnade stn (datum, kl) enligt beslut av														
	94 Anmälningsskyldighet den					meddelat av		95 hävt den																
PERSONAL	55 Åklagare					56 Åkl-intr den 94-06-11		57 BDÅnr C 1173-94		58 Försvare Adv Gunnar Lundgren														
	59 Undersökningsledare Cå Göran Kyhle					60 Handläggare Krinsp Bo-Erik Ahlbäck					61 Enhetskod 01760													
KOMPL-UPPGIFTER	62 Aliasnamn, 63 Aliasfödetsetid/-personnr, 64 Förpassning till häkte/anstalt, övervakare e d. Komplettering till annat fält nr (ange fält nr före komp) 40-43. Förd i ambulans till Falu lasarett																							
	65 Medgärningsmän (efternamn och alla förnamn)										Personnummer													
KONTROL-REDOV	66 Uppgifter i fälten 08-09 och 15 kontr av B-E Ahlbäck						70 Fort-blad (RPS 441.2)		71 Utr redov den 94-07-06															
	PERSONBLAD 3 (Arkivexemplar, bifogas som bilaga till arkivexemplar av förundersökningsprotokoll/motsvarande). Dagsbotsuppgifterna kan antecknas med pennskrift																							
DAGSBOTS-UPPGIFT	Civilstånd <input type="checkbox"/> Gift/sambo <input type="checkbox"/> Ensamtstående		Egen årsinkomst kr		Makes/sambos årsinkomst kr		Nettoförmögenhet kr		Skulder kr		Egen tax inkomst kr 132.000		Makes/sambos tax inkomst kr											
	Antal hemmavarande barn utan inkomst		Bidrag och andra förmåner. Särskilda omständigheter som åberopas (t ex särskild försörjningsplikt)										Taxeringskontr utförd <input checked="" type="checkbox"/> Ja <input type="checkbox"/> Nej		Sign									